

நிலைக்கு உயர்த்தும். அவர்களை மற்றவர்களைப் பார்க்கிலும் பெருந்தன்மை உள்ளவர்களாக, தூய்மை, இரக்கம், மென்மை உள்ளவர்களாக, தயாள சிந்தை உள்ளவர்களாக மாற்றும். அவர்கள் எந்தளவிற்கு இந்த புதிய சிந்தையை, தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியைப் பெற்று வளர்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு இந்த மாற்றம் நிகழும்.

மனுக்குலத்தின் பொறுப்பற்ற பிரச்சாரமே, பொதுவாக தெளிவற்ற மனித சிந்தனையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. பின்வரும் சந்ததிக்கு சுகக்கேடு உண்டாக்குகிறது என்ற விளைவை எண்ணாமல், பின்வரும் சந்ததியைப் பத்திரமாகப் பாதுகாப்பதற்காகவாவது நாம் செய்வது சரியா, தவறா என்று சிந்திக்காமல் மனுக்குலம் முன்னேறுகிறது. இயற்கைக்கு முரணாக தாழ்ந்த விலங்குகள், கால் நடைகளாகிய ஆடு, குதிரை, நாய் போன்றவைகளை மேன்மையான இனமாக முன்னேற்ற அறிந்திருக்கிறார்கள். மனிதனுடைய இயல்பான பகுத்தறிவை எப்படி பயற்சி எடுத்து பயன்படுத்துவது என்பதைக் குறித்து அப்போஸ்தலர் விசுவாசிகளுக்கு விவரிக்கின்றார். "...புருஷர்களே உங்கள் மனைவியானவளோடு விவேகத்தோடு வாழ்ந்து... அவர்களுக்கு செய்ய வேண்டிய கனத்தைச் செய்யுங்கள்." (1 பேதுரு 3:7) தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியோடு புருஷர்கள் இந்த ஆலோசனையையும் கேட்டு அதன்படி நடந்தால், மனைவிகள் எவ்வளவு பலவீனர்களாக இருந்தும், அதிகப்படியான பளுவைச் சுமக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து, அவர்களை வெகு சாந்தத்தோடும் விவேகத்தோடும் நடத்துவார்கள்

கர்த்தருடைய ஊழியக்காரர்கள், ஊழியக்காரிகள் மட்டுமே இந்த தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியை பெற்றிருக்கிறார்கள். அனைத்துலக மக்களும் ஆசீர்வதிக்கப்படப் போகிற காலம் சமீபமாக இருப்பதினால் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துவோம். மகிமையின் இராஜாவாகிய கிறிஸ்துவோடு கூட, அவர்களுடைய ஊழியக்காரரும் மகிமையடையும் காலம் சமீபமாக இருப்பதினால் தேவனுக்கு நன்றி கூறுவோம். அவர்கள் மகிமையடைந்த பின்னர், அனைத்துலக மக்களும் இந்த தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியைப் பெற்று ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்.

அ அ

அத்தியாயம் 11

ஒப்புரவாகுத-ன் பரிசுத்த ஆவி மறுக்கும் செய்திகளை ஆழ்ந்து ஆராய்தல்

முரணாக காணப்படுகிற வசனங்களை ஆராய்தல்- ஆவியை அவித்துப் போடாதிருங்கள்-பரிசுத்த ஆவியை துக்கப்படுத்தாதிருங்கள்-சத்திய ஆவி-தேற்றரவாளன்-பரிசுத்த ஆவியால் நிறைந்திருத்தல்-பரிசுத்த ஆவியினிடத்தில் பொய் சொல்லுதல்-கர்த்தருடைய ஆவியை சோதித்தல்-பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமான பாவம்-ஆவியானவர் சொன்னார்-பரிசுத்த ஆவிக்கு நலமாக கண்டது-பரிசுத்த ஆவியினால் தடைபண்ணப்பட்டது-பரிசுத்த ஆவியானவர் சாட்சி கொடுக்கிறார்-பரிசுத்த ஆவி உங்களை கண்காணிகளாக வைத்தது-பரிசுத்த ஆவி ஒரு போதகர்-பரிசுத்தராலே பெற்ற அபிஷேகம்-ஆவியானவர் வாக்குக்கடங்காத பெரு மூச்சுகளோடு வேண்டுதல் செய்கிறார்-ஆவியானவர் உலகத்தை கண்டித்து உணர்த்துவது எவ்வாறு-இதனாலே பரிசுத்த ஆவி இன்னதென்றும், அந்திகிறிஸ்துவின் ஆவி இன்னதென்றும் அறிவீர்கள்.

வேதாகமத்தை மொழிபெயர்த்தவர்கள் (பொதுவான பதிப்பு மற்றும் திருத்திய பதிப்பு) திருத்துவக்கொள்கைக் காரராயிருப்பதினால் வேதத்தில் அநேக பகுதிகளில் தங்களுக்கு ஆதரவாக சில வசனங்களை சேர்த்துக் கொண்டனர் என்பதை பல அத்தியாயங்களில் முன்பு பார்த்தோம். அதாவது பிதாவினுடைய பரிசுத்த ஆவி, குமாரனால் கர்த்தருடைய பிள்ளைகளிடத்தில் ஒப்புரவாகுத-ன் ஆவியாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தோம். பலருக்கு ஐயப்பாடு எழுவதாக தோன்றுகிற பல வசனங்களை

ஒவ்வொன்றாக எடுத்து ஆராய்வோம். சத்திய ஆவியினாலே வழிநடத்தப்படுகிறவர்களாய், வேத வசனத்தை இருதயத்தின் ஆழத்தில் முழுவதுமாய் விசுவாசிக்கிறவர்களாய் இந்த வசனங்களை ஆராய்வோம். எளிதில் புரிந்துகொள்ள இயலாத மற்ற பகுதிகளை, அதன் மறுப்புகளை நீக்கியபின் ஆராய்வோம்.

“ஆவியை அணைத்துப் போடாதிருங்கள்”

- 1 தெச 5:19 -

ஆவியை அணைத்துப் போடுவதென்பது, வெளிச்சம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற விளக்கை அணைப்பதற்கு ஒப்பானது அல்லது எரிகின்ற நெருப்பை அணைப்பதற்கொப்பானது. இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிற அணைத்துப் போடுதல் என்பதற்கான கிரேக்க பதம் 8 முறை புதிய ஏற்பாட்டில் உபயோகப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு இடங்களிலும் அது நெருப்பை, ஒளியை அணைக்கக் கூடிய அர்த்தத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்த சிந்தனையை நம் மனதில் கொண்டு, நாம் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதால், அது நம்மை ஒளியூட்டுகிறது என்ற அடிப்படைக் காரணத்தினாலேயே நாம் “உலகிற்கு ஒளி” என்று அழைக்கப்படுகிறோம். (மத் 5:14) நாம் உலகின் ஆவியைப் பெற்று உலகப் பொருள்களால் கவரப்பட்டு போவோமேயானால் நாம் பெற்றுக் கொண்ட ஆவியை, பரிசுத்த ஆவியை, தேவ சிந்தையை அணைத்துவிட்டவர்களாவோம். நம்மிடமிருந்து மற்ற அநேகருக்கு பிரகாசிக்க வேண்டிய ஒளி அணைக்கப்பட்டுப் போய்விடும். இந்தக் கருத்தை ஒத்து நம் ஆண்டவர், “உன்னிலுள்ள வெளிச்சமே இருளாயிருந்தால், அவ்விருள் எவ்வளவு அதிகமாயிருக்கும்!” என்கிறார். மத். 6:23

“நீங்கள் மீட்கப்படும் நாளுக்கென்று முத்திரையாகப் பெற்ற தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியைத் துக்கப்படுத்தாதிருங்கள்”

- எபே. 4:30 -

முத்திரை என்பது ஒரு அடையாளக் குறி அல்லது ஒரு உத்தியோகத்தின் நியமனம். இவ்வகத்தின் பிள்ளைகள் என

அடையாளம் காட்ட அவர்களுக்கு சில அடையாளங்கள் போடப்பட்டிருப்பதைப் போல, கிறிஸ்துவுக்குள் புதிய சிருஷ்டியாகப் போகிற தேவ பிள்ளைகளுக்கு வேறு அடையாளங்கள் அல்லது குண விசேஷங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. இதில் ஒரு வகுப்பாருக்கு இவ்வகத்தின் ஆவியாகிய, இவ்வகத்திற்குரிய குணநலன்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னொரு வகுப்பாருக்கு தேவ ஆவியின் அடையாளங்கள் (தேவ சிந்தனை, குணநலன், தேவ மனம்) கொடுக்கப்படுகின்றன. தேவனுக்குள்ளாக மெய்யான பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட நாள் தொடங்கி, அவர்களுடைய பேச்சு, செயல்பாடுகள், குணநலன்கள் இவற்றில் இந்த முத்திரையிடப்பட்ட ஆவியின் அடையாள சாட்சியங்கள் காணப்பட வேண்டும். இந்த புதிய சிந்தை கிருபையிலும், அறிவிலும், அன்பிலும் எவ்வளவாய் வளர்கிறதோ, அவ்வளவாய் ஆவியின் அடையாளங்களும் வெளியரங்கமாகத் தெரியும். அதாவது, நம்முடைய சுய சித்தம், தீர்மானங்களை விட்டொழித்து, எல்லாக் காரியங்களிலும் தேவ சித்தத்தையும், தேவ ஆவியின் வழிநடத்துதலையும் நன்கு உணர்ந்து அதற்கேற்ப நம்மை ஒப்புக் கொடுக்கும் போது, தேவனுடைய சிந்தையும், மனமும் நமக்கு உண்டாகும். இப்படியாக கிறிஸ்து இயேசுவி-ருந்த சிந்தையே நம்மிலும் இருக்க வேண்டுமென்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். பிதாவின் சித்தத்தை மட்டுமே செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் நம்மில் உருவாக வேண்டும். எனவே நம்முடைய புதிய சிந்தை என்பது முழுமையாக தேவனே நமக்குக் காண்பிக்கின்ற வழியாகும். கிறிஸ்துவுக்குள் புதிய சிருஷ்டியாக நாம் பெற்றுக் கொண்ட தேவ ஆவியை எந்த விதத்திலும் துக்கப்படுத்தாமல், இருக்கவேண்டும் என்பது அப்போஸ்தலரின் ஆலோசனை. நாம் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கைக்கு விரோதமாக எதையும் செய்யாதிருப்போமாக; நாம் செய்ய வேண்டிய கடமைகளில் சிறிதும் தவறாமலும் இருக்கவும் வேண்டும். நீங்கள் தேவபுத்திரர் என்பதை சாட்சி பகர்கின்ற தேவ முத்திரையாகிய ஆவியை, தேவ சிந்தையை எவ்விதத்திலும் துக்கப்படுத்தாதிருங்கள். இப்படி செய்ய வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் நம்மை தூண்டுகிறார்.

“சத்திய ஆவி”

“சத்திய ஆவியாகிய..... அவர்தம்முடைய சுயமாய்ப் பேசாமல், தாம் கேள்விப்பட்டவைகள் யாவையுஞ்சொல்-, வரப்போகிற காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார்.” யோவா. 16:13

இந்த வசனத்தையும், வசனத்தின் பொருளையும் குறித்து நாம் ஏற்கனவே விளக்கியிருக்கிறோம். சீடர்களாயிருந்தாலும், யூதர்களாயிருந்தாலும் சுபாவத்தின்படி மனிதராக இருப்பதால், அவர்கள் பூமிக்குரிய சிந்தனையிலே மனிதனுக்குரிய மீட்பும், பூமிக்குரிய இராஜ்யமும் விழுந்துபோன மனிதரைக் கொண்டே ஏற்படும் என எதிர்பார்த்தனர். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, அவர்களை விட்டுப் பிரிவதைப் பற்றியோ தம்முடைய மரணத்தைப் பற்றியோ பேசாமல், தேவராஜ்யத்தைப் பற்றியே பேசிவந்தார். அவர் போய் இராஜ்யத்தின் அதிகாரத்தைப் பெற்றுத் திரும்பிவந்து, தன்னிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவர்களை தன்னோடு சேர்த்துக் கொண்டு, அவர்களையும் உடன் வாரிசுகளாக்கி, தேவ ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்து அவர்களோடு ஆளுகை செய்வார். - (லூக். 19:12) தான் இறந்துவிடுவேன் என்று சொன்னவுடன் ஏமாற்ற மடைந்திருந்த அவர்களை ஆறுதல்படுத்தி, உங்களை முற்றிலும் நான் தனியாய் விடேன் என்று உறுதிபடக் கூறினார். பிதாவின் வேலையாக அவர் போன பின்பு, அந்த சமயத்தில் பிதா தம்முடைய பிரதிநிதியாக ஒரு தேற்றரவாளனை அனுப்புவதாகக் கூறினார். அதனாலேயே வேறொரு மேசியா என்றோ, வேறொரு போதகரென்றோ எண்ணிவிடக் கூடாது. அப்படி வருபவர் “அவர் தம்முடைய சுயமாய் பேசாமல்” தான் கேள்விப்பட்டவைகளையே போதிப்பார். என்னுடைய போதனைக்கு முரணாக அவர் போதிக்க மாட்டார். நீங்கள் ஏற்கனவே பெற்றுக் கொண்ட உபதேசத்தின்படியே உங்களுக்குப் போதிப்பார். “தாம் கேள்விப்பட்டவைகள் யாவையுஞ் சொல்- வரப்போகிற காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார்.”

இந்த தேற்றரவாளன் ஒரு வகையில் பிதாவுக்கும் எனக்கும் தகவல் தொடர்பு வாய்க்காலாகவும், என்னை விசுவாசித்து பின்பற்றி வருகிற உங்களுக்கு தகவல் தொடர்பு வாய்க்காலாகவும் இருக்கும். நான் ஏற்கனவே சொன்ன பல்வேறு சத்தியங்களையும், சத்திய

ஆவியாகிய அவர் உங்களுக்கு விளக்கிக் கூறுவார். நான் சொல்- நீங்கள் புரிந்து கொள்ளாத யாவையும் அவர் உங்களுக்கு விரிவாய் விளக்குவார். இன்னும் சில உங்களுக்கு இப்போது புரியாததாய் இருக்கும். நான் போய் பிதாவின் சமூகத்திற்குச் சென்று, உங்களுக்கு ஈடுபட-யாக மீட்கும் பொருளை சமர்ப்பிக்கும் வரை அதை புரிந்து கொள்ளக் கூடாதவர்களாக இருப்பீர்கள். ஆகவே தேவனுடைய திட்டத்தின்படி தேற்றரவாளன் மூலமாகத் தொடர்பு கொண்டு ஆவிக்குரிய விஷயங்களை உங்களுக்கு தெளிவாக்குவேன். நீங்கள் தேவனோடு ஒப்புரவாக்கப்படாததால் அந்தச் செய்திகளை அறிந்து கொள்ளும் உரிமை உங்களுக்கு இப்போது இல்லை. என் மீட்புப் பணியை நிறைவேற்றி பிதாவிடம் சென்றபின், என்னுடைய பெயரில் பிதாவின் ஆவி உங்களிடத்தில் அனுப்பப்படும்போது, எதிர்காலத்தில் நீங்கள் அறிய வேண்டிய அவசியமான எல்லாக் காரியங்களையும் குறித்து உங்களுக்கு ஒவ்வொரு படியாக, நீங்கள் புரிந்து கொள்ளும் விதமாக, சரியான விதத்தில் வழிநடத்துவார்.

“அவர் (பிதாவின் பரிசுத்த ஆவி, வல்லமை, ஆதிக்கம்) என்னுடையதில் எடுத்து உங்களுக்கு அறிவிப்பதினால் என்னை மகிமைப்படுத்துவார். பிதாவினுடையவைகள் யாவும் என்னுடையவைகள் (அவருடைய திட்டங்களும், என்னுடையவைகளும் பரிபூரணமாயிருக்கிறது); அதினாலே அவர் என்னுடையதில் எடுத்து உங்களுக்கு அறிவிப்பார்.” (யோவா 16:14,15)

நீங்கள் வேறொரு புதிய போதனையை என்னுடைய போதனைக்கு மாறாக எதிர்பார்க்கக் கூடாது. என்னுடைய போதனையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதில் அபிவிருத்தி அடைந்த போதனையையே எதிர்பார்க்க வேண்டும். அனுப்பப்படுகிற தேற்றரவாளன் என்னுடைய போதனையையே அடிப்படையாகக் கொண்டு போதிப்பார். நான் மேசியா என்பதைத் துல்-யமாக எடுத்துக் காட்டுபவராக இருப்பார். இதனாலே நீங்கள் வரப்போகிற தேற்றரவாளனையோ அவருடைய போதனையைக் குறித்தோ ஐயப்படத் தேவையில்லை. ஏனெனில் அது பிதாவினிடத்தி-ருந்து புறப்படுகிற சத்திய ஆவியே. இந்த சத்திய ஆவியே என் தூதனாக உங்களிடத்தில் வந்து, என்னுடைய போதனைகளையும், வரப்போகிற யாவற்றையும் குறித்துத்

தெளிவாக விளக்கும். (யோவா. 16:13)

இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் திருச்சபைக்கு சத்திய ஆவியே கிறிஸ்துவின் பாடுகளை உணர்த்தி, அவருடைய பாடுகளில் திருச்சபையின் ஒவ்வொரு அங்கமும் பங்குபெற வேண்டிய அவசியத்தையும் நமது மீட்பரும் கர்த்தருமாகிய இயேசு கிறிஸ்து சென்ற பாதையே நம்முடைய பாதையும் வழியுமாக இருக்க வேண்டும் என்பதையும் காண்பிக்கிறது. அந்தப் பாடுகளினால் அவர் பெற்ற உன்னத மகிமையும் இதனால் நமக்குக் காண்பிக்கப் படுகிறது. “தேவனுடைய சுதந்தரரும் கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரருமாமே; கிறிஸ்துவுடனே நாம் மகிமைப்படும்படிக்கு அவருடனே கூட பாடுபட்டால் அப்படியாகும்” என்று காண்பிக்கப்படுகிறோம். (ரோம 8:17) இந்த எல்லா சத்தியத்துக்கும் எல்லோருக்கும் பிதாவாகிய யேகோவா தேவனே ஆசான். எனவே இந்த சுவிசேஷ யுகத்திலே நாம் பெற்றுக் கொள்கிற யாவையும் அவரிடத்தி-ருந்து புறப்பட்டவையே. நன்மையான எந்த ஈவும் பரிபூரணமான எந்தக் கொடையும் அவர் மூலமாகவே வருகின்றது. கடந்த கால நிழலான போதனைகள் மூலமாகவும் தீர்க்கதரிசனத்தின் மூலமாக அனுப்பப்பட்டவைகள் ஆவியினால் ஏவப்பட்ட நமது ஆண்டவரின் வசனத்தின் மூலமாகவும் அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகள் மூலமாகவும் நமக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. நமது இருதயங்களில் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்று பிதாவின் வார்த்தைகளுக்கும் திட்டத்திற்கும் இசைவாக நடப்போமானால், தேவன் அவர்களுக்கென்று வைத்திருக்கிறவைகளை நம்மால் மதிக்க முடியும், அவரை நேசிக்க முடியும் இத்தகைய வகுப்பார் தரிசித்து நடவாமல், விசுவாசித்து நடப்பவர்களாய் இருப்பார்.

“என் நாமத்தினாலே பிதா அனுப்பப்போகிற பரிசுத்த ஆவியாகிய தேற்றரவாளன்”

- யோவான் 14:26 -

நாம் ஏற்கனவே பொல்லாத ஆவிக்கும், நல்ல ஆவிக்கும் பொருந்துகிற சொல்லாகிய “கோஸ்ட்” (ghost) என்கிற ஆங்கிலப் பதம் தப்பறைகளுக்கெல்லாம் காரணமாயிற்று என்பதையும், பிதாவாகிய தேவனுடைய வல்லமையே பரிசுத்த ஆவி என்பதையும்,

அது ஒரு தனி ஆளல்ல என்பதையும் வெகு விளக்கமாகக் கூறியிருக்கிறோம். இந்த பரிசுத்த ஆவி பிதாவின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கிற வல்லமையே தவிர, அது மகிமையிலும் வல்லமையிலும் பிதாவுக்கிணையான ஒரு மூன்றாவது ஆள் அல்ல. ஆனால் இது மூன்றாவது ஆள் என்று மனிதர்களுடைய கற்பனையாக விசுவாசப் பிரமாணத்தில் நண்டகாலமாகப் புகுத்தப்பட்டுள்ள தப்பறையேயன்றி வேறல்ல. நம்முடைய பலம், வல்லமை யாவும் நம்முடைய வசம் இருப்பதுபோல, முழு தேவ வல்லமையும் பிதாவாகிய தேவனுடைய வசத்திலே உள்ளது. எனவே தான் பிதா, “நான் என் ஆவியை அனுப்புவேன்” என்று சொல்லக் காரணமாயிற்று. அல்லது தீர்க்கதரிசியின் கீழ்க்காணும் வசனத்தை சிந்திப்பது நல்லது. “நான் என் ஆவியை உன்னில் ஊற்றுவேன்.” மேலும் ஒரு ஊழியக்காரனை எஜமான் தன் பேரில் அனுப்புவதுபோல, இந்த பரிசுத்த ஆவியை இயேசுவின் நாமத்தில் பிதாவானவர் அனுப்பினார் என்று வெளியரங்கமாக வேதம் தெரிவிக்கின்றது. இவ்விடத்தில்தான் தப்பறையான சித்தாந்தமாகிய கனத்திலும், வல்லமையிலும், மகிமையிலும் சமமான மூன்று கடவுள்கள் கொள்கை திருத்துவம் என்ற பெயரில் திரித்துரைக்கப்பட்டது. இந்த வசனத்திலோ பிதாவின் மேன்மை விசேஷமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. பரிசுத்த ஆவி என்பது பிதாவின் ஆவி, வல்லமை, ஆதிக்கம் ஆகும். இவ்வல்லமை நமது மீட்பராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் தேவைப்படும் சமயத்தில் அனுப்பப்படுகிறது. ஏன் இயேசுவின் நாமத்தில் கொடுக்கப்பட வேண்டும்? ஏனெனில் பாவிக்க அனைவரையும் தேவனுக்கு முன்பாக ஒப்புரவாக்கி, மீட்டு மறுசீரமைக்கும் முழுப் பொறுப்பும் குமாரனிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டது. இப்பணியில் உதவவே பிதாவாகிய தேவனின் வழியாக குமாரனுக்கு பரிசுத்த ஆவி வழங்கப்படுகிறது. அந்த ஆவியினாலே குமாரன் தன்னுடைய விலைமதிக்க முடியாத இரத்தத்தினால் பெற்றுக் கொண்ட மீட்பின் ஆசீர்வாதங்களை அனைத்துலக மக்களுக்கும் வழங்குகின்றார்.

இயேசு கிறிஸ்து ஞானஸ்நானம் பெற்று, தேவனோடு உடன்படிக்கை செய்தபோது, பிதாவின் ஆவி கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மீது இறங்கியது. இது உண்மையாகவே அவருக்கு ஆசீர்வாதமாகவும், தேற்றரவாகவும் இருந்தது. ஆனாலும் அவர்

தெய்வீகத் திட்டத்தினை நிறைவேற்ற இந்த உலகத்துக்குரிய நோக்கம், நம்பிக்கை எல்லாவற்றையுமே முழுமையாக தியாகம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. நமது கர்த்தர் சுயசிந்தனை, சுயநோக்கம், சுயநலம் உள்ளவராக வேறு நோக்கத்தில் பரிசுத்த ஆவியின் உதவியை நாடியிருந்தால், அது தேற்றரவு தருவதற்குப் பதிலாக அமைதியின்மையை உண்டு பண்ணியிருக்கும்; அவரது இருதயம் அமைதியை இழந்து கலவர நிலமைக்கும், அதிருப்தி நிலைமைக்கும் ஆளாக்கியிருக்கும். தேவனுடைய ஜனங்களுக்கும் அவ்வாறேயாகும். தேவ சிந்தையில் இருக்க வேண்டிய மனிதன் அதைவிட்டு விட்டு சுபாவ சிந்தையில் நடந்தால், அவனுடைய சந்தோஷம் நிம்மதி பறிபோய்விடும். ஏனெனில் பரிசுத்த ஆவி, பரிசுத்த சிந்தை, பரிசுத்த மனம் இதனோடு இவனுடைய சுபாவம் ஒத்துப் போகாமல், முரண்பாடானதால், கண்டிப்புக்கு ஆளாகிறான். ஆனால் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக புதிய சிருஷ்டியாக இருப்பவன், தன்னுடைய சுய சித்தத்தைக் கொண்டு பிதாவின் சித்தம் என்னவென்று தேடி அதன்படி நடப்பவனாக இருப்பான். அவன் வேதவாக்கியங்களின்படி பிதாவின் சித்தத்தையும், திட்டத்தையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டிருப்பதால், அது இன்னல்கள், வீண்பழி சுமத்தப்படும் போதும் உண்மையில் ஆறுதல் அளிப்பதாகவும், சமாதானம், சந்தோஷம், மனநிறைவு தருவதாகவும் இருக்கின்றது. இந்த சிந்தனைக்கு இசைவாக, அப்போஸ்தலரின் சத்திய வாக்கு மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறது. சத்திய வசனத்தின்படியே பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்று தெய்வ சித்தத்தின் மேன்மையை உணரும்போது ஆறுதலும் தேறுதலும் அடைவார்கள். அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது:

“தேவ வசனத்தினால் உண்டாகும் பொறுமையினாலும் ஆறுதலும் நாம் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகும்படிக்கு முன்பு எழுதியிருக்கிறவைகளெல்லாம் நமக்குப் போதனையாக எழுதியிருக்கிறது.” (ரோம. 15:4)

“பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்படுதல்”

“அவர்களெல்லாரும் பரிசுத்த ஆவியினாலே நிரப்பப்பட்டு, ஆவியானவர் தங்களுக்குத் தந்தருளின வரத்தின்படியே வெவ்வேறு பாஷைகளிலே பேசுத்

தொடங்கினார்கள்.” (அப். 2:4)

இந்த வேதவசனம் பரிசுத்த ஆவியின் இரண்டு விதமான செயல்பாட்டைக் காண்பிக்கின்றது. (1) அப்போஸ்தலர்களிடம் காணப்பட்ட செயல்பாடுகள், பிதாவின் குணம், மனம், நோக்கம் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றது. ஏனெனில் அவர்கள் தேவ ஆவியை சுவீகரித்துக் கொண்டனர்; பிதாவாகிய தேவனுடைய நோக்கத்திற்கும், சித்தத்திற்கும், மகிமையடைந்த கிறிஸ்துவின் நோக்கத்திற்கும் சிந்தைக்கும் மிக நெருக்கமாக ஐக்கியப்பட்டிருந்தார்கள். (2) உலகிற்கு சாட்சியாக அற்புத வரங்கள் தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியினால், வல்லமையினால், அப்போஸ்தலர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது. அதனால் அவர்கள் திருச்சபையை ஸ்தாபிக்கவும் ஏதுவாயிருந்தது. தேவன் ஒரு நபராக ஒரு மனிதனுக்குள் நுழைவது என்று எண்ணுவது காரணகாரியத்திற்கு மாறானது. அதுவும் தேவன் நூறு பேருக்குள்ளும் ஆயிரம் பேருக்குள்ளும், பதினாயிரம் பேருக்குள்ளும் புகுந்து கொள்வது என்பது பகுத்தறிவுக்கு முற்றிலும் ஒவ்வாத கற்பனை. உன்னத மானவரின் பலம், வல்லமை, யேகோவா தேவனின் ஆதிக்கம் நூறு பேருக்குள்ளும், ஆயிரம் பேருக்குள்ளும், பதினாயிரம் பேருக்குள்ளும் செல்லமுடியும். இது யேகோவா தேவன் அண்ட சராசர சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பதை தடைசெய்யாது.

பரிசுத்த ஆவியினிடத்தில் பொய்யுரைத்தல்

“பேதுரு அவனை நோக்கி, அன்னியாவே, நிலத்தின் கிரயத்தில் ஒரு பங்கை வஞ்சித்து வைத்து, பரிசுத்த ஆவியினிடத்தில் பொய் சொல்லும்படி, சாத்தான் உன் இருதயத்தை நிரப்பியதென்ன?” - அப். 5:3

தேவன் தம்முடைய ஜனங்களை தம்முடைய ஆவியினால் நிரப்புகிறது போல, சாத்தான் தன்னுடைய வஞ்சகப் பொய்யை அன்னியாவின் இருதயத்தில் நிரப்பினான். சாத்தானுடைய ஆவி சுயநலம் நிறைந்ததும், வஞ்சகம் நிறைந்ததுமாய் இருப்பதால் தன்னுடைய காரியத்தினை நிறைவேற்ற எந்த வஞ்சனையும் செய்யத் தயங்காது. அப்.பேதுரு ஆவியை பகுத்தறியும் விசேஷ வரம் பெற்றிருந்ததினாலே, அன்னியா, சப்பீரா ஆகியோரின் இருதயத்தின் யோசனையையும், வஞ்சனையையும் நன்கு அறிந்திருந்தார்.

அன்னியாவும் சப்பீராரும் உள்ளொன்று வைத்து, புறமொன்று பேசியதைக் கண்டித்தார். இந்த சம்பவத்தில் அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவின் கண்டிப்பான வார்த்தைகளை உன்னிப்பாக நாம் கவனித்தால், “பரிசுத்த ஆவி,” “தேவன்” ஆகிய இச்சொற்றொடர்களை மாற்றி மாற்றி உபயோகப் படுத்தியிருக்கிறார் என்பதை அப்.5:3,4 வசனங்களில் திட்டமாக, தெளிவாக வாசித்து புரிந்து கொள்ளலாம். மூன்றாம் வசனத்தில் பரிசுத்த ஆவியினிடத்தில் பொய் சொன்னாய் என்றும் 4ம் வசனத்தில் தேவனிடத்தில் பொய் சொன்னாய் என்றும் அப்போஸ்தலர் கூறுகிற கருத்து ஒன்றே. தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவி அப்போஸ்தலர் மூலமாக செயல்பட்ட போது, தேவனுக்கு பதிலாக தேவ ஆவி தேவனுடைய பிரதிநிதியாக செயல்பட்டது. அன்னியாவும் சப்பீராரும் பேதுருவின்ிடத்தில் பொய் சொல்-யிருந்தாலும், அது தேவனுடைய பிரதிநிதியாகிய பரிசுத்த ஆவிக் கெதிராக சொல்லப்பட்ட பொய் ஆகிறது. பரிசுத்த ஆவியாகிய தேவப் பிரதிநிதியிடம் பொய் சொன்னது, தேவனிடமே பொய் சொன்னதற்கொப்பாகிறது.

பரிசுத்த ஆவியை சோதித்தல்

“பேதுரு அவளை நோக்கி, கர்த்தருடைய ஆவியைச் சோதிக்கிறதற்கு நீங்கள் ஒருமனப்பட்டதென்ன ? அப்.5:9

முன்னர் சொல்லப்பட்ட இடத்தில் ஆவி என்பதை எப்படிப் புரிந்து கொண்டோமோ, அவ்விதமே இவ்விடத்திலும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இங்கே தேவனுடைய ஆவி என்பதற்கு பதிலாக, கர்த்தருடைய ஆவி என்று வருவதினால் அது கிறிஸ்துவையே குறிக்கிறது. இதனுடைய காரண காரியத்தை நாம் உடனடியாக புரிந்து கொள்ளலாம். பிதாவின் ஆவியே பரிசுத்த ஆவி, அது திருச்சபையில் விசேஷ வண்ணமாக செயல்பட்டது. திருச்சபைக்கு ஆண்டவராகவும், தலையாகவும் தேவனுடைய பிரதிநிதியாகவும் இருப்பவர் கிறிஸ்துவே. கிறிஸ்து தம்முடைய சரீரமாகிய திருச்சபையை தம்முடைய (சிந்தை) ஆவியைக் கொண்டு வழிநடத்துகிறார். இதில் கிறிஸ்துவினுடைய (சிந்தை) ஆவியே அவருடைய அப்போஸ்தலர்களை வழிநடத்துகிறது.

பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமான பாவம்

“எவனாகிலும் மனுஷகுமாரனுக்கு விரோதமான வார்த்தை சொன்னால் அது அவனுக்கு மன்னிக்கப்படும். எவனாகிலும் பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமாகப் பேசினால் அது இம்மையிலும் மறுமையிலும் அவனுக்கு மன்னிக்கப்படுவதில்லை.” - மத் 12:32

இந்தப் பகுதியி-ருந்து, பரிசுத்த ஆவி ஒரு தனிப்பட்ட கடவுள் என்றும், பிதாவாகிய தேவன், குமாரனாகிய கிறிஸ்துவோடு இவரும் ஒரு தேவன் என்றும் கருதுகின்றனர். இவையெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இவ்வசனத்தி-ருந்து பரிசுத்த ஆவி பிதாவாகிய தேவனையும் அவருடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்துவையும் விட அதிக முக்கியத்துவத்தையும், கனத்தையும் பெறுகிறார் என்று நினைக்கிறார்கள். நாம் ஏற்கனவே கண்டபடி, பிதாவாகிய ஒரே தேவனைத் தவிர வேறே கடவுளைக் குறித்து வேதம் எங்கேயும் குறிப்பிடுவதில்லை. எல்லாவற்றிலும் உன்னதமான அவரே சகலத்தையும் படைத்தவர். இயேசு கிறிஸ்து என்னும் ஒரே கர்த்தரைக் கொண்டு இவற்றைப் படைத்தார். அவர் பிதாவுக்கடுத்த உன்னத நிலையில், தேவ வல்லமையினாலே உயர்த்தப்பட்டார். பரிசுத்த ஆவி என்பது பிதாவினிடத்தி-ருந்து புறப்படுகிற வல்லமை ஆகும். இது கிறிஸ்துவைக் கொண்டு செயல்படுவதாகும். ஆகவே பிதாவைக்காட்டிலும், குமாரனாகிய கிறிஸ்துவைக்காட்டிலும் இது ஒரு தனிப்பட்ட பெரிய நபரல்ல. நாம் ஏற்கனவே கண்டபடி பரிசுத்த ஆவியை எவ்விதத்திலும் ஆள் தத்துவத்தில் சொல்ல முடியாது. இது பிதாவினுடைய ஆவி, கர்த்தருடைய ஆவி, வல்லமை, ஆதிக்கம் ஆகியவைகளையே குறிக்குமேயல்லாமல், தனிப்பட்ட ஆளைக் குறிக்காது. பரிசுத்த ஆவியானவர் என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும் கூட, தேவனுடைய ஞானம், வல்லமை, அன்பு இவற்றையே குறிக்குமேயல்லாமல் ஒரு தனிப்பட்ட நபரைக் குறிக்காது. இந்த வேதப்பகுதி எதைக் குறித்துக் காண்பிக்கிறது என்பதை ஆராய்வோம்.

இதி-ருந்து நாம் இயேசு கிறிஸ்து, பிதாவிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட தெய்வீக வல்லமையாகிய பரிசுத்த ஆவியை உபயோகப்படுத்தி ஒரு பிசாசைத் துரத்தினார் என்பதைப் காண்கிறோம். அற்புதங்களைக் கண்ட பரிசேயர்கள் அதை மறுக்கமுடியவில்லை. எனவே அவர்கள் இது சாத்தானின்

வல்லமையினால் செய்யப்படுகிறது என்று கூறினர். இது என்னுடைய பலத்தினாலும் அல்ல, சாத்தானின் பலத்தினாலும்ல்ல, “தேவனுடைய ஆவியினாலே பிசாசுகளைத் துரத்த முடிந்தது” என்று பதிலுரைத்தார். நல்ல காரியம் செய்ததைப் பாராட்ட மனதில்லாமல், கெட்ட நோக்கங்களைக் கற்பித்து, தீமையான காரணத்தைச் சொல்-அந்த அற்புதத்தையே மறுத-த்ததினால், இயேசுகிறிஸ்து பரிசேயர்களை மிகவும் கடிந்து கொண்டார். இந்த அற்புதத்தைச் செய்ய பேராசையோ, சுயநலமோ, பெருமையோ காரணமாய் இருக்கவில்லை என்பதை அந்த பரிசேயர் அறியும்படி இயேசு கூறினார். விரியன் பாம்புக் குட்டிகளே! என்று அவர்களை கடிந்து கொண்டார். அவர்கள் தங்கள் பாரம்பரியத்தின் மேல் அஸ்திபாரமிட்டு, சிறிய அற்பமான வெளியரங்கமாய் எல்லோருக்கும் தெரிகின்ற காரியங்களைக்கூட காணமுடியாதபடி அவர்களுடைய மனக் கண்கள் குருடாக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த சம்பவத்தி-ருந்து, ஆவியினால் பாதிக்கப்பட்டவனுக்கு அசுத்த ஆவி பிடித்திருந்தது என்பது எதார்த்தமான சாட்சியாக விளங்குகிறது. ஒரு கெட்ட அசுத்த ஆவி இன்னொரு அசுத்த ஆவியை விரட்டும் என்பது ஏற்க முடியாதது. ஜனங்களுக்குப் போதிக்கிற போதகர்களாகிய இவர்கள், எந்தக் காரணமும் இல்லாமல், சாத்தானால் இந்த குணாதிசயம் நிகழ்ந்தது என்று கூறியதால் அவர்கள் மன்னிக்க முடியாதவர்களாய் இருந்தனர்.

அவர்கள் வேண்டுமென்றே பிதாவாகிய தேவனையோ, தன்னைக் குறித்தோ தேவதூஷணம் சொல்லாமல், தான் பெற்றிருக்கிற பரிசுத்த ஆவியைக் குறித்தே தேவ தூஷணம் சொன்னார்கள் என்று நமது கர்த்தர் மேலும் சுட்டிக் காட்டினார். காணக்கூடாத தேவனைப் பற்றி தவறாகப் புரிந்து கொண்டது மிக இலேசான குற்றமாகக் கருதப்பட்டிருக்கலாம். அதனாலே இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய குறிக்கோளைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு, ஏதோ அவர் தனது இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்க, தன்னைத் தான் உயர்த்த, தனக்கொரு சிங்காசனத்தை அபகரிக்க இப்படிச் செய்தார் என்று சொல்வது கூட அவர்களுடைய தற்பெருமை, பேராசை எண்ணத்தினுடைய விளைவால் எழுந்தது என்பதால் அது பெரும்பழியல்ல. ஆனால் அவர்களுடைய செயல்பாடே மிக

மோசமானதாய் இருந்தது. அவர்களோடிருந்த ஒருவன் அசுத்த ஆவியினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தபோது, தெய்வீக வல்லமையினாலே அற்புதமாக குணமடைந்ததை சாட்சியாகக் கண்டிருந்தும், தேவ வல்லமைக்கெதிராக தேவதூஷணம் சொன்னது மிகப்பெரிய குற்றமாகும். நல்ல ஒரு சேவையை தீமையாக அவர்கள் எடுத்துக் காண்பித்தது, அவர்கள் இருதயத்திலுள்ள விரோதத்தையும் குரோதத்தையும் காண்பிக்கிறது. அவர்கள் செய்த மற்ற அநேக தவறுகளைப் பார்க்கிலும் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையையே பழி சொன்னதுதான் மன்னிக்க முடியாத மிகப்பெரிய தவறாகும்.

இயேசுவையும் அவருடைய வார்த்தையையும், அவருடைய செயல்பாடுகளையும், அறியாமையினாலும், தங்களுடைய கண்கள் குருடாக்கப்பட்டிருந்ததாலும் அவர்கள் தன்னைப் பற்றி தவறாக விளக்கிக் காண்பித்தார்கள் என்பதை அவர்களுக்கு சுட்டிக் காண்பித்தார். இதுபோலவே தேவனுடைய அநேக செயல்பாடுகளை தவறாக விளக்கியிருக்க வேண்டும்; தீமையாக (தவறாக) பேசியிருக்க வேண்டும். அவர்கள் சாத்தானின் வல்லமைக்கு எதிராக தேவனுடைய வல்லமையை கண்ணாரக் கண்டு உணர்த்திருந்தும், பரிசுத்த ஆவியின் செயல்பாட்டை தீய ஆவியினால் செய்தே என்று கூறத் துணிந்தது அவர்கள் இருதயத்தில் அசுத்த ஆவி குடி கொண்டிருப்பதைக் காண்பித்தது. மனிதர்களுக்கு அவர்கள் அறியாமையினால் பாவம் செய்தால் அவர்களுக்கு அவை மன்னிக்கப்படும். முதல் மனிதனுடைய வீழ்ச்சியினாலே இந்த அறியாமை தொடர்ந்து வருகிறது. இந்த சாபத்திற்கும், பாவத்திற்கும் உள்ளான எல்லாருக்காகவும் ஈட்டுக் கிரயம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் வெளியரங்கமாக தெய்வீக கிருபை விளங்குவதினால், அறிந்தே பாவங்களை செய்து, பின்னர் அது பாரம்பரியமான மாம்ச பெலவீனம் என்று சொல்வது தவறானது. வேண்டுமென்றே இருதயத்தின் தீய குணத்தினாலே செய்யப்பட்ட பாவங்கள் மன்னிக்கவே முடியாத பாவங்கள் என்று தீர்க்கப்படும்.

வேண்டுமென்றே மனதாரச் செய்யும் பாவங்கள் ஒருபோதும் இந்த யுகத்திலும், வரக்கூடிய யுகத்திலும் மன்னிக்கக் கூடாதவைகள். எந்த ஒரு மனிதனையும் வற்புறுத்தி தன்னோடு இசைவாக இருக்க வேண்டுமென்பது தேவனுடைய நோக்கமல்ல. அவர்களை

பாவத்தி-ருந்து மீட்ட பின்னர், சத்திய அறிவையும், தேவனுடைய நன்மையும் சாட்சியாகப் பெறும் வாய்ப்பை அவரது பரிசுத்த ஆவியின் செயல்பாடு மூலமாக ஏற்படுத்துகிறார். யார் இந்த தெய்வீக ஏற்பாட்டிற்கு இசைவில்லாமல் மனப்பூர்வமாக எதிராய் நடக்கிறார்களோ, அவர்கள் வேண்டுமென்றே பாவம் செய்கிறவர்களாகவும், அதே நேரத்தில் தேவனுடைய வல்லமைக்கு, புத்திக் கூர்மையுள்ள எதிராளியாயும் இருக்கிறார்கள் என்பது நிரூபணமாகின்றது. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு திரும்பவும் ஒரு கிருபையின் ஏற்பாட்டை தேவன் செய்யவில்லை.

பரிசேயர்களும் சதுசேயர்களும் தேவனுடைய பரிசுத்த வல்லமையைக் குறித்த போதுமான, தெளிவான அறிவைப் பெற்றிருந்தார்களா என்பதை நாம் அறியோம். பரிசுத்த ஆவியை அசுத்த ஆவி என்று வீண்பழி சொன்னால் அது இரண்டாம் மரணத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் என்பதை அறியாதிருந்தார்களா என்பதை நாம் அறியோம். நாம் அவர்கள் இருதயத்தின் யோசனையை அறிய முடியாதவர்களாதலால், அவர்களுக்கு எந்தவித நியாயத் தீர்ப்பும் நம்மால் கூற முடியாது. இது சம்பந்தமாக கர்த்தர் நமக்கு எந்த தெளிவான அறிக்கையையும் வேதத்தின் வாயிலாகக் கூறவில்லை. அவர்கள் அந்தத் தெளிவான வெளிச்சத்திற்கெதிரான பாவம் செய்தவர்களானால், தேவ ஆவிக்கு விரோதமாக முழு மனதோடு பாவம் செய்தவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எந்த எதிர்கால நம்பிக்கையும் கிடையாது. தேவனுடைய கிருபையை மனதார மறுத்த-த்தினால் அவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தில் நிச்சயமாக அழிக்கப்படுவார்கள் என்பது உறுதி. ஆனால் அவர்கள் போதுமான வெளிச்சமோ, அறிவோ கிடைக்கப்பெறாதிருந்தார்களேயானால், தேவ ஆவியோடு போதுமான தொடர்பு கொண்டிராதிருந்தார்களானால், அவர்களை இரண்டாம் மரணத்திற்கு உடனடியாக தீர்ப்பளிக்காமல், முழு வேதனைக்கு உட்படுத்தி தீர்ப்பளிக்காமல், அதில் அவர்கள் மனம் மாற ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கப்படும்.

பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமாகவும், தெய்வீக வல்லமை பற்றிய அறிவுக்கும், பரிசுத்த ஆவியின் வெளிச்சத்திற்கும் விரோதமாக செய்யப்படும் ஒவ்வொரு பாவமும் மன்னிக்கப்படாது.

அவர்களுக்கு ஓரளவு வெளிச்சம் கிடைத்திருந்தும், வேண்டுமென்றே பாவம் செய்தால், “அடியும்” தண்டனையும் தவிர்க்க முடியாது. தேவனுடைய ஆவிபெற்று ஏராளமான வெளிச்சம் பெற்றிருந்தும், வேண்டுமென்றே தவறு செய்வார்களேயானால் அவர்களுக்கு அதிக “அடிகளும்,” தண்டனைகளும் உறுதி. தவறு எது, சரி எது என்று பகுத்தறியக்கூடிய முழு அறிவைப் பெற்றிருந்தும் பரிசுத்த ஆவிக் கெதிராக மீறுதல் செய்பவர்களுக்கு நித்திய அழிவாகிய இரண்டாம் மரணமே முடிவு. அது அவர்கள் பாவத்தின் சம்பளமாகும். முதல் மனிதனாலே அறியாமையினாலே விளைந்த பாவத்தின் பலன்கள், ஈட்டுக்கிரயம் செய்யப்பட்ட போதே மன்னிக்கப்பட்டு விட்டது. ஆனால் அறிந்தே செய்யும் தனிப்பட்ட பாவங்களுக்கு மன்னிப்பே கிடையாது. பல பாவங்கள் ஓரளவு வேண்டுமென்றேயும், ஓரளவு அறியாமையும் பலவீனமும் கலந்தும் செய்யப்படுகின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. எந்தளவு அறியாமையும் பலவீனங்களும் இருக்கிறதோ, அந்தளவு இயேசு கிறிஸ்துவின் ஈடுப-யை ஏற்று விசுவாசிப்பதினால், கிறிஸ்து இயேசுவின் மூலம் மன்னிப்பைப் பெற்று தேவ கிருபையைப் பெறலாம். மனப்பூர்வமாக அறிந்து செய்கிற எந்தப் பாவமும் மன்னிக்கத் தக்கதல்ல. அப்படிப்பட்ட பாவங்களுக்கு “அடி,” தண்டனை ஆகியவற்றின் மூலமாக பரிகாரம் செய்தாக வேண்டும். செய்த பாவத்தில் மன்னிக்கத்தக்க குற்றங்கள் இருந்தால் அவற்றை மன்னிக்கலாம். ஆனால் மன்னிக்கவே முடியாத அம்சங்கள் இருந்தால் அதற்கு முடிவு மரணமே.

அறிந்தே செய்கிற பாவங்களெல்லாம் வெளிச்சத்திற்கு விரோதமாக, பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமாக, சத்திய ஆவிக்கு விரோதமாக செய்யப்படும் பாவம். இந்தப் பாவங்களுக்கு எக்காலத்திலும் மன்னிப்பு இல்லை.

“ஆவியானவர்: நீ போய், அந்த இரத்தத்துடனே சேர்ந்து கொள் என்று பி-ப்புடனே சொன்னார்”

- அப் 8:29 -

இந்த வார்த்தைகளி-ருந்து மூன்றாவதொரு கடவுள் இருக்கிறார் என்று எண்ணுவதற்கிடமில்லை. இதற்கு மாறாக, என்ன செய்யப்பட வேண்டுமோ அது செய்யப்பட்டது. வேதாகமத்தின்

இதர பகுதிகள் இதற்கிசைவாக இருக்கின்றன. கர்த்தர் தம்முடைய ஆவியின் வல்லமையினாலே, ஆதிக்கத்தினாலே, பி-ப்புக்கு வழிகாட்டி, இரத்தத்தில் போய் சேரும்படி கூறினார். பி-ப்பு எப்படி பரிசுத்த ஆவியினால் வழிநடத்தப்பட்டார் என்பது பற்றி நமக்கு அறிவுறுத்தப்படவில்லை. எனவே அது எவ்வாறு நடந்திருக்கும் என்று ஆராய்வதோ அல்லது கற்பனை செய்து பார்ப்பதோ அவசியமும்ல்ல, ஞானமுள்ள செயலும்ல்ல. தேவன் யாராவதொருவரிடம் தம்முடைய ஆலோசனைகளைக் குறித்து போதிக்க தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமானால், அவருக்கு ஏராளமான எல்லையில்லாத வழிமுறைகள் உண்டு. அப்.8:39 ஐ பார்க்கவும்.

“ஆவியானவர் : இதோ மூன்று மனுஷர் உன்னைத் தேடுகிறார்கள்” என்றார்.

- அப். 10:19 -

மூன்னர் சொன்ன வசனத்திற்கு என்ன மறுப்புச் சொன்னோமோ அதே பதில் இதற்கும் பொருந்தும். தேவ ஆவி, வல்லமை பேதுருவிடம் எப்படி ஆதிக்கம் செலுத்திப் பேசியது என்பது நமக்கு அவசியமும்ல்ல. பேதுருவை பரிசுத்த ஆவி அல்லது தேவ வல்லமை வழி நடத்தியது என்பதை அறிவது நமக்குப் போதுமானது. தொடர்ந்து வாசிக்கும்போது அந்த தேவ வல்லமையினால் வழிநடத்தப்பட்ட பேதுரு, சொல்லப்பட்டபடியே செய்ததி-ருந்து நமக்கு அந்த தேவ வல்லமையின் வழிகாட்டுதலை புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

“பர்னபாவையும் சவுலையும் நான் அழைத்த ஊழியத்திற்காக அவர்களைப் பிரித்து விடுங்கள் என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் திருவுளம்பற்றினார்”

- அப்.13:2 -

ஒரு சில இடங்களில் பரிசுத்த ஆவி ஆணாக சொல்லப் பட்டிருப்பதைப் போன்று இங்கேயும் ஆண் பா-ல் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. தேவனைக் குறிக்கும் அநேக இடங்களிலெல்லாம் ஆண் பாலாகத்தான் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த இடத்தில் ஆண் பா-ல் சொல்லுவதில் தவறு இல்லை. ஆனால் இங்கே யேகோவாவின் வல்லமையைக் குறித்துத் தான், அவர் கொடுத்த

செய்தியைக் குறித்துத்தான் கூறப்படுகிறது. பரிசுத்தஆவி எப்படி பவுலையும் பர்னபாவையும் பிரிந்து போகும்படி கூறினார் அல்லது எப்படி பிரிந்து போகும்படி செய்தார் என்பது நாம் அறியோம். எனினும் கர்த்தருடைய அர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட பிள்ளைகள் சத்தியத்திற்கு ஊழியர்களாக இருக்கும் பொருட்டு அவருடைய ஆவியினால் அழைக்கப்பட்டார்கள் என்பதையும், அவர்களுடைய தகுதிக்கும், சந்தர்ப்பத்திற்கும் ஏற்றாற்போல் அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாகவும் உற்சாகமுள்ள ஊழியர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் நாம் அறிவோம். பொதுவான அழைப்பிலே எல்லாருக்கும் இதே போன்ற அறிவுரைகளை பரிசுத்தஆவி எல்லாருக்கும் கூறுகின்றது. அந்த ஆவியின் வார்த்தை, “என் இங்கே சோம்பலாக இருக்கிறீர்கள்? நீங்களும் திராட்சைத் தோட்டத்திற்கு போங்கள்” என்றது. சத்தியப் பணிக்காக விசேஷ தகுதியும், திறமையும் பெற்றவர்களுக்கு கர்த்தர் விசேஷித்த அழைப்பைத் தருகிறார் என்பது உணரப்படவேண்டும். பவுலும் பர்னபாவும் எல்லாரையும்போல பொதுவான தகுதியையும் திறமையையும் பெற்றிருந்தாலும், அதற்கு மேலும் அவர்களுக்குச் சிறப்புத் தகுதியின் காரணத்தினாலேயே அவர்கள் தனித்தனியே பிரிந்து பிரச்சாரம் செய்ய அனுப்பப்பட்டனர். சிறப்பாக பரிசுத்தஆவியினால் கொடுக்கப்படும் விசேஷ தகுதி திறமைகளில் ஒன்றாகிய தீர்க்கதரிசன வரத்தைக் கொடுப்பது அக்கால திருச்சபையில் நடைமுறை பழக்கமாயிருந்தது. பவுல், பர்னபாவைப்பற்றி கர்த்தருடைய சித்தம் என்ன என்பதை அறிய அப்.13:1ஐ வாசிப்போம். “அந்தியோகியா பட்டினத்திலுள்ள சபையிலே ..... தீர்க்க தரிசிகளாயும் போதகர்களாயும் இருந்தார்கள்.

தன்னுடைய ஊழியத்திற்கான அழைப்பைப் பற்றி காலத்தியர் சபைக்கு (கலாத் 1:1) பவுல் கூறிய வார்த்தைகளை நினைவுகூறுவோம். இந்த வசனத்தின்படி பவுல் தனக்கு பிதாவாகிய தேவனாலும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலும் அழைப்பு வந்ததாக கூறியிருக்கிறார். மூன்றாம் ஆளாக பரிசுத்தஆவியை பவுல் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால் இங்கே அதைக் குறிப்பிட்டு இருப்பார் அல்லவா? “மனுஷராலும்ல்ல, மனுஷர் மூலமாயும்ல்ல, இயேசு

கிறிஸ்துவினாலும் அவரை மரித்தோரி-ருந்து எழுப்பின பிதாவாகிய தேவனாலும், அப்போஸ்தலனாயிருக்கிற பவுலாகிய நான்” என்று எழுதினார். பரிசுத்தஆவி ஒரு ஆளாக இருந்து அவர் கடவுளாக இருப்பாராகில், இம்மாதிரியான ஊழியக்காரர்களை ஏற்படுத்துவது பரிசுத்தஆவியின் வேலை (சில பொதுவான சபைகளின் கருத்தாகும்) என்பது உண்மையாயிருந்தால், பரிசுத்தஆவியை குறிப்பிடாமல் ஒதுக்குவது அவசியமற்றதும் காரணமற்றதுமாயிருந்திருக்கும். ஆனால் நாம் பரிசுத்த ஆவியைப் பற்றி சரியான கருத்தில் அதாவது அது ஆவி, சக்தி, செல்வாக்கு அல்லது பிதாவுடைய அதிகாரம், குமாரனுடைய அதிகாரம், அல்லது இருவருடைய அதிகாரம் (ஏனெனில் அவர்களது நோக்கம் ஒன்றே) என்ற கருத்தில் இருப்பதால் இசைவாகவும் நியாயத்திற்குட்பட்டதுமாய் இருக்கிறது.

“பரிசுத்தஆவிக்கும் எங்களுக்கும் நலமாகக் கண்டது”

- அப்.15:29 -

பிறவியில் யூதர்கள் அல்லாதவர்களுக்கு நியாயப் பிரமாணம் பொருந்துமா? என்பது போன்ற வினாக்களுக்கு விடைகாண அப்போஸ்தலர்கள் அந்தியோகியாவில் விசேஷக் கூட்டம் ஒன்றை கூட்டியிருந்தனர். அந்தியோகியாவில் கூடி அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட தீர்மானமோ, தீர்ப்போ அப்போஸ்தலர்களுடையது மட்டுமல்ல, இந்த தீர்ப்பு கர்த்தருடைய சிந்தையை பரிசுத்தஆவியினால் பெற்று வெளியிட்டதினால், அது கர்த்தருடைய சிந்தை, கர்த்தருடைய தீர்ப்பே ஆகும்.

தேவசிந்தை, தேவ சித்தம் ஆகியவைகளை எப்படி அறிந்து கொள்வது பற்றி ஆலோசனையாக யாக்கோபு அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 15:13-18-ல் விளக்கமாக கூறுகிறபடி எந்தவொரு தீர்மானமும், தீர்க்கதரிசனங்களுக்கும் வேதத்திற்கும் ஒத்திருக்க வேண்டும். அப்படியிருந்தால் அதை தேவசித்தம் என்று தீர்மானிக்கலாம். இதை தேவனுடைய திருவுளப்படி ஆராய்வதே அவருடைய சித்தத்தை அறிவதாகும். தேவனுடைய காரண காரியத்துடன், புறஜாதியாரில் முதல்முதலாக மனமாற்றமடைந்த

கொர்நே-யுவிடம் பேதுருவைச் செல்லுமாறு அனுப்பியது பரிசுத்தஆவியின் வழிநடத்துதலே. இன்னமும் நிறைவேறாத தீர்க்க தரிசனத்தைக் குறித்து தேவ ஆவியினால் ஏவப்பட்ட அப்போஸ்தலர் விவரித்துச் சொன்னப்போது, அது வேத ஆவியால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவ சிந்தனை என்பதை அங்கிருந்த அனைவரும் உணர்ந்து ஏற்றுக் கொண்டனர்.

ஆசியாவில் பிரசங்கம் பண்ண பரிசுத்தஆவியின் தடை

- அப். 16:6 -

பரிசுத்த ஆவி ஒரு ஆளாக இருந்து, அவர்களோடு பேசிதடை பண்ணினார் என்றெல்லாம் நினைக்கிறார்கள். இந்த வசனம் வெளிப்படுத்துகிற ஒரு தோரணை இவ்வாறு இருக்கக்கூடும் என்று பொதுவாக நினைக்கிறார்கள். ஆனால் வெகு நெருக்கமாக சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையை வைத்து இதை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது, பரிசுத்த ஆவி ஒரு அள் அல்ல, நாம் ஏற்கனவே பார்த்தபடி அது தேவ வல்லமை என்பதை நாம் விளங்கிக் கொள்ளலாம். யேகோவா தேவனின் பரிசுத்த வல்லமை, ஆதிக்கம் ஆகியவற்றினை இணைத்துக் காட்டுகிறதாக இவ்வசனம் அமைகிறது. அதுபோலவே நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய ஆவியும், தேவனுடைய சித்தப்படி தேவனுக்கென்று உடன்படிக்கை செய்கிற யாவருக்கும் வழங்கப்படுகிறது. அப்போஸ்தலரும் அவருடைய நண்பர்களும் எந்த வகையில் ஊழியம் செய்வதற்காக அங்கு செல்ல தடை செய்யப்பட்டார்கள் என்று நாம் அறியோம். ஆனால் அவர்கள் எப்படியோ ஆசியாவுக்குள் செல்லமுடியாதபடி பாதகமான சூழ்நிலையால் தடுக்கப் பட்டனர். அவர்கள் எப்படி தடுக்கப்பட்டார்கள் என்பது முக்கியமல்ல; இதில் தெரிந்து கொள்ளும் பாடம் என்னவென்றால், தேவனே அவரது சொந்த வேலையை வழிநடத்துகிறார்; அப்போஸ்தலர்களது வழிநடத்துதலும் செயல்பாடும் தெய்வீக மேற்பார்வையிலேயாகும். அவர்கள் கர்த்தரின் ஆவியால் வழிநடத்தப்பட்டனர். அவரது காண முடியாத வல்லமையால் அவரது ஊழியக்காரர்களாக அவர்களை இயக்கினார்.

எந்த வகையில் பார்த்தாலும், தேவன் அவர்களது மனதில்

இந்த எண்ணத்தைத் தோற்றுவிப்பது மட்டுமல்லாமல் நடைமுறையிலும் தமது ஆவியைக் கொண்டு முழுமையாகச் செயல்படுத்துகிறார். பரிசுத்த ஆவியின் வழிநடத்துதல் எப்படியிருக்கும் என்பதற்கு இந்த வசனமே விளக்கமாக அமைந்திருக்கிறது. அப்.பவுலுக்கு இரவில் ஒரு தரிசனம் கொடுக்கப்பட்டது. மக்கெதோனியாவைச் சேர்ந்த மனிதன் ஒருவன் அந்த தரிசனத்தில் காணப்பட்டான். மக்கெதோனியாவுக்கு வந்து எங்களுக்கு உதவும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த தரிசனத்தைக் கண்ட பிற்பாடு, கர்த்தர் மக்கெதோனியாவுக்குச் சென்று தங்கள் ஊழியத்தைச் செய்ய அழைக்கிறார் என்று நிச்சயித்துக் கொண்டனர். (அப்.16:9,10) தம்முடைய ஊழியக்காரர்களை அப்போஸ்தலர் காலத்தில் எவ்வாறு தேவன் வழிநடத்தினாரோ, அதேபோல இக்காலத்திலும் தம்முடைய ஆவியைக் கொண்டு போதித்து வழிநடத்துகிறார் என்பதில் பெரிய வேற்றுமை எதுவும் இல்லை. இப்படி நேரடியாக சொல்லாத, தனிப்பட்ட முறையில் செய்யச் சொல்லாமல் தேவனுடைய ஆவியின் பலத்தினாலோ ஆதிக்கத்தினாலோ, தூண்டுத-னாலோ என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யும்படி செய்கிறார். அப்.பேதுரு சிறையி-ருந்தபோது, ஒரு தூதனைக் கொண்டு நேரில் சொன்னது போல (அப்.5:19;12:7), அப்.பவுல் தமஸ்குவுக்கு செல்லும் வழியில் கர்த்தர் பவு-டம் தனிப்பட்ட முறையில் பேசினது போல, (அப். 9:4;1 கொரி 15:8) இப்படி பரிசுத்த ஆவியின் மூலமாக இல்லாமல் கர்த்தரே நேரடியாகவோ, ஒரு தூதன் மூலமாகவோ செய்தியை தெரிவிக்கிறார்.

“கட்டுகளும், உபத்திரவங்களும் எனக்கு வைத்திருக்கிறதென்று பரிசுத்த ஆவியானவர் பட்டணந்தோறும் தெரிவிக்கிறார்”

- அப்.20:23 -

இங்கே பரிசுத்த ஆவிக்கு ஆளத்தவம் உண்டு என்பதற்கு எந்தவித அவசியமும் இல்லை. அதற்கு நேர்மாறாக, தேவனுடைய சித்தத்தை, தேவ சிந்தையை தனக்கு எருசலேமில் கட்டுக்களும், உபத்திரவங்களும் காத்திருக்கிறது என்பதை பவுலுக்கு தமது ஆவியைக் கொண்டு உணர்த்தினார். இதுபோன்று, செசரியாவில்

நடந்த இன்னொரு சாட்சியத்தை கவனிக்கவும். அகபு என்னும் பெயர் கொண்ட தீர்க்கதரிசி சொன்ன தீர்க்க தரிசனத்தைப் பற்றி இவ்வாறு வேதம் கூறுகிறது.

“அவன் எங்களிடத்தில் வந்து, பவு-னுடைய கச்சையை எடுத்துத் தன் கைகளையும் கால்களையும் கட்டிக் கொண்டு, இந்த கச்சையுடையவனை எருசலேமிலுள்ள யூதர் இவ்விதமாய்க் கட்டி, புறஜாதியார் கைகளில் ஒப்புக் கொடுப்பார்கள் என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் சொல்லுகிறார் என்றான்.” (அப்.21:11)

பவு-ன் மேல் பிரியமாய் இருந்த நண்பர்கள், இப்படியொரு ஆபத்துள்ள சூழ்நிலையில் எருசலேமுக்குச் செல்ல வேண்டாம் என்று வேண்டினர். ஆனால் பவுலோ, கர்த்தருடைய ஆவியின்படி, அவருடைய சித்தத்தின்படி அங்கு சென்றே தீருவேன் என்று உறுதியாக இருந்தார். கர்த்தருடைய திட்டத்தை எக்காரணத்தைக் கொண்டும் கொஞ்சமும் மாற்ற மாட்டேன் என்று உறுதியாக இருந்தார். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிமித்தம் கட்டப்படுவதற்கு மாத்திரமல்ல, எருசலேமிலே மரணமடையவும் நான் ஆயத்தமாயிருக்கிறேன் என்றார் (இவ்விடத்தில் பரிசுத்த ஆவியினிமித்தம் மரணமடைகிறேன் என்று சொல்லாமல், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிமித்தம் மரிக்கத் தயார் என்று சொன்னதை கவனிக்கவும்).

அப்.பவுலுடைய நண்பர்கள் அவருடைய விவேகமான உறுதியை உணர்வுப்பூர்வமாக உணர்ந்ததால், “கர்த்தருடைய சித்தம் நிறைவேறட்டும்” என்றனர். இப்படியாக ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும், பரிசுத்த ஆவியின் சாட்சியை ஆதிக்காலத்திருச்சபையார், இயேசுவின் சித்தமே, பிதாவின் சித்தம். இரண்டும் ஒன்றே என்று ஏற்றுக் கொண்டிருந்தனர். - (அப். 21:10-14)

பரிசுத்த ஆவி சிலரை கண்காணிகளாக எற்படுத்துகிறார்

“ஆகையால், உங்களைக் குறித்தும், தேவன் தம்முடைய சுயரத்தத்தினாலே சம்பாதித்துக் கொண்ட தமது சபையை மேய்ப்பதற்கு பரிசுத்த ஆவி உங்களைக் கண்காணிகளாக வைத்த மந்தை முழுவதையுங் குறித்தும் எச்சரிக்கையிருங்கள்.” (அப்.20:28)

எபேசு சபையி-ருந்த மூப்பர்களுக்கு இந்த ஆலோசனை

வழங்கப்பட்டது. சத்தியத்திற்கு ஊழியம் செய்யும்படி அவர்களை யாரும் நியமிக்கவில்லை. தாங்களாகவே நியமித்துக் கொள்ளவுமில்லை. கர்த்தருடைய பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையினாலே தான் அவர்கள் இந்த அழைப்புக்கும் தெரிந்து கொள்ளுதலுக்கும் பாத்திரவான்களானார்கள் என்பதை கவனமாக நினைவில் வைக்கும்படி இங்கு அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார். சத்தியப்பணியின் உத்தியோகத்திற்கு அழைக்கப்பட்டதி-ருந்து, கர்த்தருடைய ஆவியினாலே இந்தத் திருநிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டு, அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டு, சபையின் ஊழியக்காரர்களாக நியமிக்கப்பட்டு, வழிநடத்தப்பட்டு, கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள் என்பதை ஒவ்வொருவரும் உணர வேண்டுமென்று அப்போஸ்தலர் இங்கே கூறுகின்றார். வேறொரு இடத்தில் அப்போஸ்தலர் உலகத்தை நோக்கியல்ல சபையைக் குறித்தே இவ்வாறு கூறுகிறார்.

“ஆவியினுடைய அனுக்கிரகம் அவனவனுடைய பிரயோஜனத்திற்கென்று அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது... தேவனானவர் சபையிலே முதலாவது அப்போஸ்தலரையும், இரண்டாவது தீர்க்கதரிசிகளையும், மூன்றாவது போதகர்களையும் ஏற்படுத்தினார்... இவ்வாறாக ஊழியங்களிலேயும் வித்தியாசங்கள் உண்டு,.... எல்லாருக்குள்ளும் எல்லாவற்றையும் நடப்பிக்கிற தேவன் ஒருவரே.” (1 கொரி 12:6,7,28)

தேவ வல்லமை மூலம் பிதாவாகிய தேவனும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுமே, தேவனுடைய திருச்சபையின் பல்வேறு ஊழியக்காரர்களை நியமிக்கிறார்கள். எக்காரணத்தைக் கொண்டும் பிதா, குமாரனைத் தவிர வேறொரு மூன்றாவது நபராக பரிசுத்த ஆவி இக்காரியத்தை செய்யவில்லை என்பதை அப்போஸ்தலர் இங்கே விளக்கிக் காண்பிக்கிறார். தேவன் கிறிஸ்துவோடிருந்து, தன்னுடைய ஜனங்களாகிய திருச்சபையாரை தன்னுடைய ஆவியின் வல்லமையினாலே வழிகாட்டி, அவர்கள் நடக்க வேண்டிய வழியில் நடத்துகிறார். அவருடைய பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையினாலே அகில உலகத்தின் காரியங்களும், சகலத்தையும் அறிகிற அறிவினாலும், அவருடைய சர்வ வல்லமையினாலும் வழிநடத்தி

வருகிறார். இந்த மெய் சத்தியமானது, மூன்றாவது நபர் பரிசுத்த ஆவி என்பதைப் பொய்யாக்குகிறது; இந்த வேலை கர்த்தரால் அவரது பரிசுத்த ஆவியின் மூலமாய் நிறைவேற்றப்படுகிறது என்பதையும் காண்பிக்கிறது. தேவனுடைய சித்தம், நோக்கம் இவைகளின்படி யார் யார் ஊழியக்காரர், போதகர்கள், மூப்பர்கள் என்று தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் கர்த்தருடைய சேவைக்கு தங்களை உடன்படிக்கையின் மூலம் ஒப்புக் கொடுத்தவுடன், அவர்களை தேவ ஆவியினால், தேவ சிந்தையின்படி அந்த உத்தியோகத்திற்கேற்ற தகுதி, திறமைகளால் நிரப்புகின்றார். இந்த உத்தியோகத்திற்கு மனிதர்களால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டாலும், அவர்கள் தேவனால், தேவ ஆவியினால், தேவசித்தப்படி செய்ய தெய்வ வல்லமையே தங்களுக்கு இந்த பதவியைக் கொடுத்தது என்று ஏற்றுக் கொண்டிருந்தனர். அதற்கேற்றாற்போல், பொறுப்பையும் உத்தியோகத்தையும் கவனிக்க வேண்டியவர்களாயிருந்தனர்.

பரிசுத்த ஆவி ஒரு போதகர்

“நமக்கோ தேவன் அவைகளைத் தமது ஆவியினாலே வெளிப்படுத்தினார். அந்த ஆவியானவர் எல்லாவற்றையும், தேவனுடைய ஆழங்களையும், ஆராய்ந்திருக்கிறார்... அவைகளை நாங்கள் மனுஷ ஞானம் போதிக்கிற வார்த்தைகளாலே பேசாமல், பரிசுத்த ஆவி போதிக்கிற வார்த்தைகளாலே பேசி, ஆவிக்குரியவைகளை ஆவிக்குரியவைகளோடே சம்பந்தப்படுத்திக் காண்பிக்கிறோம்.” - 1 கொரி 2:10,13

நாம் ஏற்கனவே ஆராய்ந்தபடி, இந்த பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக் கொள்ளும்போது, அவர்களை தேவனுடைய சித்தத்தையும் திட்டத்தையும் நன்கு புரிந்து கொண்டு அதற்கிசைவாக செயல்படும்படி கற்பிக்கின்றது என மேற்சொன்ன வசனமும் நிரூபிக்கின்றது. அவருடைய சத்திய வசனத்தின் மூலமாகவும், ஆவி அல்லது அந்த வசனத்தின் உண்மையான அர்த்தத்தின் மூலமாகவும் தேவனோடு முழு இசைவுக்கு வந்த பிறகுதான் தேவனுடைய ஆழங்களையும், இரகசியங்களையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். நம்மிடத்தில் கிரியை செய்கிற “தேவனிடத்தி-ருந்து வருகிற தேவனுடைய ஆவிக்கும்” சபாவ மனிதனிடத்தில் கிரியை செய்கிற “உலகத்தின் ஆவிக்கும்” உள்ள வித்தியாசத்தை இங்கு அப்போஸ்தலர் காண்பிக்கிறார். உலகத்தின் ஆவி ஒரு நபராக இல்லாமல் ஒரு

உலகத்தின் சிந்தையாக, ஆதிக்கமாக இருப்பது எவ்வளவு தெளிவாக இருக்கிறது பாருங்கள்! அது போலவே தேவனுடைய ஜனங்களில் கிரியை செய்கிற தேவ ஆவி, ஒரு தனிப்பட்ட நபராயிராமல், தேவனின் பரிசுத்த சிந்தை, குணநலன்கள், ஆதிக்கம் என்பதைக் குறிக்கும் என்பது நிச்சயமாகிறது.

“தேவனுடைய ஆவிக்கு உரியவைகள்”

“ஜென்ம சபாவ மனுஷனோ, தேவனுடைய ஆவிக்குரியவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளான், அவைகள் அவனுக்குப் பைத்தியமாகத் தோன்றும்; அவைகள் ஆவிக்கேற்ற பிரகாரமாய் ஆராய்ந்து நிதானிக்கப் படுகிறவைகளாதலால், அவைகளை அறியவுமாட்டான்.” 1 கொரி. 2:14

இதுவரை நாம் பார்த்த எல்லா வசனங்களுக்கு இசைவாகவும், ஆணித்தரமான இக்கருத்தை இவ்வசனம் வ-யுறுத்துகிறது. எந்த அளவு உலக ஆவிகளால் ஒரு மனிதன் நிறைந்திருக்கிறானோ, அந்த அளவுக்கு தேவனுடைய ஆழமான, மறைபொருளான, மகிமையுள்ள காரியங்களை “தேவன் தம்மில் அன்பு கூறுகிறவர்களுக்கு ஆயத்தம் செய்திருக்கிற நன்மைகளைப் பற்றி” அறிந்து கொள்ளவோ, உணரவோ இயலாது. இம்மாதிரி தேவனுடைய மறைபொருள்கள் “முத்துக்கள்” என்று வேதாகமத்தில் வருணிக்கப்படுகிறது. எனவே இவைகள் பன்றிகளுக்கோ, சுயநலமிகளுக்கோ இந்த உலகத்தின் ஆவியை மிகுதியாகப் பெற்றிருப்பவர்களுக்கோ உரியதல்ல. ஆனால் பரிசுத்த திருவசனமாகிய தண்ணீர்களைக் கொண்டு கழுவப்பட்டு, விலைப்பேறப் பெற்ற கர்த்தரின் இரத்தத்தின் மூலம் விசுவாசம் வைத்தவர்களாய், கர்த்தருக்கு அருகில் கொண்டு வரப்பட்டு, பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு, முழுமையாய் கர்த்தருடைய சித்தம் செய்ய தங்களை தத்தம் செய்தவர்களுக்கே இது உரியது. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கே அவருடைய கிருபையின் ஐஸ்வரியங்களையெல்லாம் படிப்படியாக பகிர்ந்தளிக்கிறார். இதுவே “ஏற்ற வேளையில் அவர் கொடுக்கின்ற ஆகாரமாய்” இருக்கின்றது.

எல்லாரும் அறிந்து கொள்ள இயலாத ஒரு அரிதான போதனை இது. விழுந்துபோன மனித நிலையிலுள்ளவர்களுக்கும், புதிய சிருஷ்டியாகி ஆவிக்குள் வழிநடத்தப்படுகிறவர்களுக்குமிடையே

உள்ள வேற்றுமையை அடையாளங் காட்டுவதாய் அமையும். தேவனின் ஆழமான ஆவிக்குரிய சத்தியங்களை காணக்கூடாத குருடர்களாய் இருப்பவர்களிடத்திலே, இந்த ஆவியின் சாட்சியோ, ஆவியைப் பெற்றதற்கான ரூபகாரமோ கிடையாது. அவர்கள் தேவ புத்திரர் என்பதற்கோ, பரலோகத்தந்தைக்கும் அவர்களுக்குமிடையே உள்ள உறவு பற்றியோ, தேவனிடத்தில் விசுவாச உறவு பற்றியோ எந்த சான்றும் இல்லை. “தேவன் தம்மில் அன்பு கூறுகிறவர்களுக்கு ஆயத்தம் செய்திருக்கிற நன்மைகளைப் பற்றி” இவர்களுக்கு அக்கறை இல்லை. அவர்களிடம் கர்த்தருடைய ஆவி இல்லாததினால் இப்படிப்பட்ட மேன்மையான சிந்தை அவர்களிடத்தில் இல்லை. எல்லாருக்கும் தெரிந்த பேர் சபைகளிலே இருக்கக் கூடிய போதகர்கள், இந்த காரியங்களைப் பற்றிய தங்கள் அறியாமையை ஒத்துக்கொள்கிறது மாத்திரமல்ல, அது குறித்து பெருமை பாராட்டுகின்றனர். அதன் மூலம், தேவனின் சிந்தை அவர்களிடம் இல்லை என்பதையும் தேவனுடைய திட்டங்களை அறியாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் பிரகடனப் படுத்துகிறார்கள். எனவே அவர்கள், சத்திய ஆவியாகிய அவரது ஆவியை அதிகமாக பெற்றிருக்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு சத்தியத்தையும் அவர்கள் பெற்றிருக்க முடியாது. தேவனுக்குரியவைகளை அறிந்து நிதானிக்கக் கூடிய ஆற்றல் எவ்வளவு என்பதற்கு பரீட்சை வைக்கப்படுகிறது. உலக சிந்தனை உள்ளவர்களிடத்தில் ஆவியின் சிந்தனை மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. “நமக்கோ தேவன் அவைகளைத் தமது ஆவியினாலே வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.”

பரிசுத்தராலே பெற்ற அபிஷேகம்

“நீங்கள் பரிசுத்தராலே அபிஷேகம் பெற்று, சகலத்தையும் அறிந்திருக்கிறீர்கள்.” “நீங்கள் அவராலே பெற்ற அபிஷேகம் உங்களில் நிலைத்திருக்கிறது. ஒருவனும் உங்களுக்குப் போதிக்க வேண்டியதில்லை; அந்த அபிஷேகம் சகலத்தையும் குறித்து உங்களுக்குப் போதிக்கிறது; அது சத்தியமாய் இருக்கிறது, பொய்யல்ல, அது உங்களுக்குப் போதித்தபடியே அவரில் நிலைத்திருப்பீர்களாக.” - 1 யோவா. 2:20,27

அபிஷேகம் என்ற சொற்றொடர் கூர்மையான ஆராய்ச்சி, சிந்தனையுள்ள வேத மாணவர்களுக்கு, பழைய ஏற்பாட்டில் நடந்த

அபிஷேகங்களைப் பற்றிய சிந்தனைகளை நினைவுக்கு கொண்டு வருகிறது. பிரதான ஆசாரியர் ஸ்தானத்துக்கு வருகிற ஒவ்வொருவர் மேலும், இஸ்ரேயே-ன் இராஜாவாக நியமிக்கப் பட்டவர்கள் மீதும் பரிசுத்த எண்ணையை அவர்கள் தலையில் ஊற்றி அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டது. மாம்ச இஸ்ரேயேலர்கள் நிழலாய் இருப்பது போல அதற்குப் பொருளாக ஆவிக்குரிய இஸ்ரேயேலர்கள் தேவனுடைய ஜனங்களாக இப்போது இருக்கிறார்கள். பொருளாக வந்த கிறிஸ்துவுக்கு நிழலாக அக்காலத்து பிரதான ஆசாரியர்களும், இராஜாக்களும் இருக்கிறார்கள். பிரதான ஆசாரியர்களும், இராஜாக்களும், தங்களுடைய உத்தியோகத்தில் நிலைப்படுத்துவதற்கு, பரிசுத்த எண்ணெயால் அபிஷேகம் பெற்றார்கள். அதுபோலவேதான் திருமுழுக்குப் பெறும்போது இயேசு கிறிஸ்துவும் பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார். அதனால் யேகோவா தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட கிறிஸ்துவானார். (அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்)

தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட திருச்சபையார் அவர்களுடைய கர்த்தரும் தலையுமாகிய அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட கிறிஸ்துவுக்கு சரீரமாயும், இராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டமாயும் இருப்பார்கள். யோர்தானில் இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார். பிதாவினுடைய வல்லமையாகிய பரிசுத்த ஆவியினால் கிறிஸ்து மரணத்தி-ருந்து உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டபோது “வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது.” (மத். 28:18; எபே.1:19,20) அவர் பிதாவின் அங்கீகாரத்தோடு அவரது திருச்சபை அங்கங்களுக்கு பெந்தெகொஸ்தே நாளில் உண்மையான அபிஷேக எண்ணையை பொழிந்தருளினார். தலையில் ஊற்றப்படுகிற அபிஷேக எண்ணை எவ்வாறு சரீரத்தின் மீது வழிந்தோடுகிறதோ, அதுபோலவே முத-ல் தலையாகிய கிறிஸ்து பெற்றுக் கொண்ட அபிஷேகத்தை அவருடைய சரீரமாகிய சபைக்கும் பொழிந்தருளினார். அதன்பின்னர் தேவனால் “தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள்” என்று வேத வசனம் கூறுகிற சரீரத்தோடு இணைகிற விசுவாசிகளும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக அபிஷேகம் பண்ணப்படுகிறார்கள். அபிஷேக ஆவியின் வழிநடத்துத-னால் தேவனால் முதலாவது போதிக்கப்பட்ட

இவர்கள் இந்த உலகை ஆண்டு ஆசீர்வதிப்பார்கள்.

அபிஷேகம் செய்தல் என்பது, வழுவழுப்பை, எண்ணெய் பசையை, உராய்வு இன்மையை குறிக்கின்றது. இதனை கிரேக்க மொழியில் “கிறிஸ்மா” என்றழைப்பர். பூர்வீக மரபின்படி இந்தச் சொல்-ன் பொருளோடு மனம் அல்லது வாசனையைக் கலந்து சொல்லப்படும் பொருளாக இருக்கிறது. இந்த அபிஷேகத்தைப் பெறக்கூடிய இக்காலத்துத் திருச்சபையார், தேவனுடைய கிருபையின் ஐஸ்வரியத்தினாலே, பரிசுத்தம், தயாள குணம், பொறுமை, சகோதர சிநேகம், பரிவு ஆகிய நற்குணங்களால் உயர்ந்து உன்னத நிலையை அடைவதை, இந்த அபிஷேகம் என்ற சொல் அழகுற ஆணித்தரமாக விளக்குகின்றது. இந்த அன்பின் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் அனைவருக்கும் அவர்களுடனேகூட இனிமையும் சுத்தமுமான சுகந்த வாசனையைக் கொண்டு வருகிறது. புறம்பான மனிதன் கரடு முரடான சபாவம் உடையவனாய், அறியாமையுள்ள எந்த உபயோகத்திற்குமில்லாத பூமிக்குரிய பாத்திரமாய் இருக்கிறான். இப்படியிருந்தும் தூய்மையாக்குகிற தேவ ஆவிக்கு உட்படும்போது வெகு விரைவாக அந்த இனிமையான சுகந்த வாசனையுள்ள புது இருதயமாக மாற்றப்படுகிறது. இப்படி புதிதாக்கப்பட்ட உள்ளான மனிதன் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் பெற்று, புதிய சிருஷ்டிக்கு இசைவான குணங்களாகிய, “உண்மையுள்ளவைகளெவைகளோ, ஒழுக்கமுள்ளவைகளெவைகளோ, நீதியுள்ளவைகளெவைகளோ, கற்புள்ளவைகளெவைகளோ, அன்புள்ளவைகளெவைகளோ...” அவைகளையே நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்கும். (பி-ப். 4:8)

பரிசுத்த ஆவியைப் பற்றிய சரியான கருத்தை விளக்குவதாய் “அபிஷேகம்,” “வல்லமையாய் வழிநடத்தப்படுதல்” என்ற இரண்டு சொற்களும் விளங்குகின்றன. பரிசுத்த ஆவி தேவனுடைய வல்லமை, ஆதிக்கம் ஆகும். இது தேவனுடைய கட்டளை, அவருடைய வாக்குத் தத்தத்தங்களின் மூலமாக காணக்கூடாத தேவ வல்லமை பயிற்சியளித்து வழிநடத்துகிறது. தாம் ஒருவரே ஞானமுள்ளவரும், சர்வ வல்லமையுள்ளவருமான தேவனுக்கு, எது சரி என்று தோன்றுகிறதோ, அதனை அவரவர்க்கு உரிய நேரத்தில் உரிய வண்ணம் செய்கின்றார். இந்த வார்த்தைகளின்படி இந்த

வல்லமை ஒரு பலமே அல்லாமல் ஒரு தனி நபரல்ல. நாம் எப்படி இன்னொரு நபருடன் சேர்ந்து அபிஷேகம் பண்ணப்பட முடியும்?

“நீங்கள் பரிசுத்தராலே அபிஷேகம் பெற்று” என்ற இந்த வசனத்தில் “பரிசுத்தர்” என்பது பரிசுத்த ஆவியைக் குறிக்கிறது என்று ஒருவேளை சிலர் நினைக்கலாம். ஆனால் நாம் இல்லை என்கிறோம். பரிசுத்தர் என்பது பிதாவைக் குறிக்கிறது. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் கிடைக்கப்பெற்ற ஆசீர்வாதங்களைப் பற்றி பேதுரு அப்போஸ்தலன், அபிஷேகத்தைலம் ஊற்றப்பட்டது போல தேவ வல்லமை ஊற்றப்பட்டது என்றுதான் சொல்லுகிறாரேயல்லாமல், ஒரு ஆளாக பரலோகத்தி-ருந்து அனுப்பப்பட்டார் என்று சொல்லவில்லை. இயேசுவைப் பற்றி பேதுரு சொல்லும்போது, “பிதா அருளிய வாக்குத்தத்தின்படி பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்று, நீங்கள் இப்பொழுது காண்கிறதும் கேட்கிறதுமாகிய இதைப் பொழிந்தருளினார்” என்று கூறுகிறார். இந்த அற்புதமான வல்லமை அல்லது ஆதிக்கம் பல்வேறு இடங்களில், பல்வேறு வகையாக வெளியரங்கமாய் இருக்கிறது. உயிர்ப்பிக்கிற சிந்தனையை ஊட்டுவதாகவும், அக்கினி நாவுகளாகவும், படிக்காதவர்கள் அநேக மொழிகளைப் பேசவும், தேவ வல்லமை காரணமாயிற்று. மேலும் யோயே-னால் முன்னுரைக்கப்பட்ட வாசகம் கூட, “நான் என் ஆவியை ஊற்றுவேன்” என்பதாகும். இங்கே “ஊற்றுவேன்” என்ற வார்த்தை ஒரு நபரைக்குறிக்கும் என்று யாராவது கூறமுடியுமா? அதாவது அவர் தேவனால் குமாரனிடம் கொடுக்கப்பட்டு உற்றப்பட்டாரா? கேட்கிறது காண்கிறதுமாகிய “இது” வாக இருந்தாரா? நிச்சயமாக இல்லை. அப்படிப்பட்ட வார்த்தையை வல்லமையிலும், மகிமையிலும் சரிசமானமாய் இருக்கக்கூடிய திருத்துவ தேவர்களில் மூன்றாவது நபருக்கு பயன்படுத்துவது அவமரியாதைக்குறியதாகும்.

இவ்விதமான அபிஷேகம் பெற்றவர்களே சகலத்தையும் அறிவார்கள் என்ற தவறான கூற்றே ஏறக்குறைய எல்லாரையும் நம்பச் செய்து விட்டது. ஆனாலும் அநேக கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் ஆவியின் அபிஷேகத்தை முழு நிச்சயமாகப் பெற்று, தாங்கள் சகலமும் அறிந்தவர்கள் என்ற உணர்வு பெற்றார்களா? இன்னும் சிலர், தங்களுக்கு சகலமும் தெரியாததினால் தாங்கள் ஆவியின்

அபிஷேகம் பெற்றுக் கொள்ளவில்லையோ என்று ஐயப்படுகின்றனரே! “நீங்கள் பரிசுத்தராலே அபிஷேகம் பெற்றதை அறிந்திருக்கிறீர்கள்” (“சகலத்தையும்” என்ற வார்த்தை பழைய கிரேக்க மூலப்பிரதிகளில் காணப்படவில்லை) என்று மொழிபெயர்த்தால் விஷயம் எவ்வளவு எளிமையாகிவிட்டது பார்த்தீர்களா! ஆம், உண்மையாக, சுபாவ மனிதனின் நோக்கம், இருதயம், குணநலன்கள், பண்பாடு இவற்றிற்கும், தெய்வீக அன்பாலும், பண்பாலும், நீதியாலும் இயங்குகின்ற புதிய சிருஷ்டியின் சிந்தை, குணநலன்கள், விருப்பம் இவற்றிற்கு இடையே உள்ள வேறுபாடுகளை மெய்யான தேவபிள்ளைகள் நன்கு உணர்வார்கள்.

மிகச்சிறந்த, அதே நேரத்தில் எளிமையும் தாழ்மையுள்ள தேவ பிள்ளைகளில் எத்தனை பேர் கீழ்வரும் வாக்கியத்தை வாசிக்கும் போது ஆச்சரியமும், பிரமிப்பும் அடைகிறார்கள்?

“நீங்கள் அவராலே பெற்ற அபிஷேகம் உங்களில் நிலைத்திருக்கிறது, ஒருவரும் உங்களுக்குப் போதிக்க வேண்டுவதில்லை...” 1 யோவா. 2:27

அப்படிப்பட்ட அபிஷேகம் நாங்கள் பெறவில்லையே! எங்களுக்கு யாராவது அதைப்பற்றி போதிக்க வேண்டும். ஏனெனில் அப்படிப்பட்ட அபிஷேகம் பெறுவது எங்களுக்கு மிகமிகத் தேவை. அப்படிப்பட்ட ஆவி நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ, எந்த மனித உபகரணம் மூலமோ எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லையே! அதனால் அதைப்பற்றி எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. இப்படிப்பட்ட எளிய ஆத்துமாக்கள், மிகவும் வருந்தி, தங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாமற் போய்விட்டதென்றும், கபடற்ற எதார்த்தமான தங்கள் சுபாவத்தினால் எண்ணுவார்கள். அவர்களுக்கு அறிமுகமான மேலான பரிசுத்தவான்கள் என்று கருதப்படுபவர்களும் கூட, அதேபோல் மனித போதகத்தின் தேவையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் காண்பதில்லை. எதார்த்தமில்லாத பரிசுத்தத்தில் குறைவுள்ள, உறுதியான கொள்கையில்லாத சிலர், தங்களையும், தங்களைச் சுற்றியுள்ள மற்றவர்களையும் கெடுப்பதற்காக முயற்சிப்பார்கள். எப்படியெனில், தாங்கள் எந்த மனிதரிடத்திலும்

கற்றுக் கொள்ளவில்லை. நேரடியாக தேவ ஆவியின் ஏவுதலால் போதிக்கப்பட்டதாக பெருமையடித்துக் கொள்வார்கள். இப்படியாக தங்களுடைய பேச்சு, நடத்தை எதிலுமே தவறாமை வாய்ந்தவர்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறோம் என்பதை அறிகிறதில்லை. அவர்களுடைய சிந்தனையில், செயல்பாட்டில், பரிசுத்த ஆவியின் ஏவுதல் இருப்பதாக கூறிக் கொண்டு, பேச்சு, சிந்தனை, செயல்பாடு எல்லாம் தப்பறையாய் செய்வதினால், தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியை தங்களுடைய தப்பறைகளுக்கும் அறிவீனமான செய்கைகளுக்கும் காரண கர்த்தா என்று தாங்கள் பிரதிபளிப்பதையும் கூட அவர்கள் அறிகிறதில்லை.

மேற்கண்ட பகுதியை நாம் சிந்தித்தால், பொதுவாக வேதத்திற்கொவ்வாததாக இருப்பதை உணரலாம். சபையிலே அப்போஸ்தலர்கள், தீர்க்கதரிசிகள், போதகர்கள் என்ற நியமனங்களே பரிசுத்த ஆவியின் வரங்கள் என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் எழுதவில்லையா? ஒருவரும் போதிக்கத் தேவையில்லை என்றால், ஏன் திருச்சபையில் இப்படிப்பட்ட உத்தியோகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது? இப்படி விசேஷமான வரங்களாகிய உத்தியோகங்களை சபையில் ஏற்படுத்த காரணங்கள் என்ன என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார்? அவர் சொல்வதைக் கேளுங்கள்.

“மேலும் நாம் அனைவரும் தேவனுடைய குமாரனைப் பற்றும், விசுவாசத்திலும், அறிவிலும் ஒருமைப்பட்டவர்களாகி, கிறிஸ்துவினுடைய நிறைவான வளர்ச்சியின் அளவுக்குத் தக்க பூரண புருஷராகும் வரைக்கும், பரிசுத்தவான்கள் சீர்பொருந்தும் பொருட்டு, சவிசேஷ ஊழியத்தின் வேலைக்காகவும், கிறிஸ்துவின் வேலைக்காகவும், கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையானது பக்தி விருத்தி அடைவதற்காகவும்...” (எபேசு. 4:11-13) இதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும். - 1 கொரி. 12:28-31

அப்.யோவான், பவுல் அப்போஸ்தலனும் மற்றுமுள்ள அப்போஸ்தலரும் சொல்வதற்கு மறுதலையாக சொல்கிறார் என்று எண்ணி விடக்கூடாது. இவர்களெல்லாம் போதகர்களே. இவர்கள் திருச்சபைக்கு, பரிசுத்த ஆவிக்கு உகந்தபடி, போதகராவதா, தீர்க்க தரிசியாவதா, கண்காணிகளாவதா இவற்றில் எது என்பதைத்

தேடவேண்டும் என்றும் திருச்சபையை ஆளுகை செய்கிறவர்களுக்கு கனம் தரவேண்டும் என்றும் போதிக்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் ஆத்துமாக்களை நடத்துகிறவர்களாகவும், ஆத்துமாக்களுக்காக உத்திரவாதம் பண்ணுகிறவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். (எபி.13:17) திருச்சபைக்கு வேண்டிய உத்தியோகஸ்தர்களைத் தெரிந்து கொள்வது சபையின் இன்றியமையாத பொறுப்பு என்று அப்.பவுல் ஆலோசனை கூறியுள்ளதற்கு இது இசைவாக இருக்கிறது. அவர்கள் போதக சமர்த்தர்களாக இருக்க வேண்டும், ஆரோக்கியமான உபதேசத்தை உடையவர்களாகவும், கடிந்து கொண்டு புத்திமதி சொல்கிறவர்களாகவும், விசுவாசத்திலே ஆரோக்கிய முள்ளவர்களாயிருக்கும்படி அவர்களை கண்டிப்பாய் கடிந்து கொள்கிறவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறுகிறார். மேய்ப்பர்களாக இருப்பவர்கள் தங்களை உயர்த்திக் கொள்ளாமல், தங்களுக்குக் கீழ் உள்ள தேவனுடைய சுதந்திரமாகிய மந்தை முழுவதையும் அன்பினால் ஆள வேண்டும்; செவித்தினவுள்ளவர்களாக பேசாமலும், புகழ் ஆடம்பரம் இவைகளை விரும்பாமலும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் ஏற்ற வேளையில் தகுதியான ஆகாரத்தை வழங்குகிற பந்தி விசாரிப்புக்காரராகவும் இருக்க வேண்டும். - 1 பேது.5:24; 1 தீமோ. 3:2; 2 தீமோ. 2:25; தீத்து 1:9,13

மேலும் யோவானும் ஒரு போதகரே, போதிக்கப்பட வேண்டிய அவசியமான போதனையாகிய நாமும், யோவானும், ஆரோக்கியமான உபதேசம் என்று கருதுகிற போதனையையே இதே நிரூபத்தில் யோவான் கற்பிக்கிறார். யோவானுடைய எழுத்துக்களை நன்கு படித்து அறிமுகமாயிருக்கிற எவரும், அவர் கொள்கைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து எழுதாமல், சமூக நலத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து எழுதுகிறவர் என்று சொல்ல மாட்டார்கள்.

“...அந்த ஜீவனை நாங்கள் கண்டு, அதைக் குறித்துச் சாட்சி கொடுத்து, அதை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறோம். நீங்களும் எங்களோடே ஐக்கியமுள்ளவர்களாகும்படி நாங்கள் கண்டும் கேட்டும் இருக்கிறதை உங்களுக்கும் அறிவிக்கிறோம்” (யோவா 1:1-3) என்று யோவான் தன்னுடைய நிரூபத்தைத்

துவக்கும்போதே, தன் கொள்கையைப் பற்றி ஆழமாக விளக்குகிறார். இதனைத் தொடர்ந்து, அவர் கூறுகிறாதவது:

“என் பிள்ளைகளே, நீங்கள் பாவஞ் செய்யாதபடிக்கு இவைகளை உங்களுக்கு எழுதுகிறேன்.” - 1 யோவா. 2:1

“மேலும் நான் புதிய கற்பனையையும் உங்களுக்கு எழுதுகிறேன்.” - 1 யோவா. 2:8

அதோடுகூட, “பிள்ளைகளே, நீங்கள் ஒருவராலும் வஞ்சிக்கப்படாதிருங்கள். நீதியைச் செய்கிறவன் அவர் நீதியுள்ளவராய் இருக்கிறதுபோலத் தானும் நீதியுள்ளவனாயிருக்கிறான்.” - 1 யோவா. 3:7

“நாங்கள் தேவனால் உண்டானவர்கள்; தேவனை அறிந்தவன் எங்களுக்குச் செவி கொடுக்கிறான்.” - 1 யோவான் 4:6

“.....நீங்கள் அறியவும்.....உங்களுக்கு இவைகளை எழுதியிருக்கிறேன்.” 1 யோவா.5:13

மிக முக்கியமான போதனையோடு தன்னுடைய நிரூபத்தை முடிக்கின்றார். அந்த போதனையவாது:

“பிள்ளைகளே, நீங்கள் விக்கிரகங்களுக்கு விலகி, உங்களைக் காத்துக் கொள்வீர்களாக.” - 1 யோவா.5:21 (கடவுளுக்குச் சமமாக யாரையும் கருதாதீர்கள். கடவுளைத் தவிர வேறு எவருக்கும் ஆராதனை செய்யக்கூடாது, மரியாதை செய்யக் கூடாது.)

இவைகளைப் பார்க்கும்போது, திருச்சபைக்கு எந்த ஒரு மனித போதகரும் தேவையில்லை என்று எவ்விதத்திலும் யோவான் கூறுகிறதில்லை. அதற்கு மாறாக பரிசுத்த ஆவி, திருச்சபைக்கு இதே நோக்கத்திற்காக மனிதர்கள் மூலமாக எல்லா போதனைக்கும் வழிகாட்டுதலுக்கும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அப்படியானால், “உங்களுக்கு எந்த மனிதரும் போதிக்கத் தேவையில்லை, நீங்கள் பெற்றுக் கொண்ட அபிஷேகமே உங்களுக்கு சகலத்தையும் குறித்து போதிக்கும்” என்ற வார்த்தைக்கு என்ன பொருள் யோவானால் தரப்படுகிறது? சத்தியத்தின் அடிப்படையிலே இதற்கான பதில் இதற்கு முந்தின அதிகாரங்களில் விளக்கமாக எடுத்துரைத்துள்ளோம்.

வேதாகம விற்பன்னர்கள் இந்த ஆகமம் சுமார் கி.பி.90-இல்

எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்கின்றனர். ஏனெனில் அச்சமயத்தில் உலகத்தில் கிறிஸ்தவ மதம் பிரபலமாயிருந்தது. மாம்சீக இஸ்ரேயலரில் மீந்திருக்கின்றவர்கள் கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்டபோது அவர்கள் மேல் வெறுப்பு ஏற்பட்டு, பழி சுமத்தி, அப்போதிருந்த நாகரீக உலகமெங்கும் அவர்கள் சிதறடிக்கப்பட்டனர். அக்காலத்தில் வாழ்ந்த கிரேக்க தத்துவ ஞானிகளுடன் கிறிஸ்தவ மதத்தினர் பல விஷயங்களில் ஒத்துப் போயினர். இதுவே கிரேக்க மதமும், கிறிஸ்தவ மதமும் ஐக்கியப்பட காரணமாயிற்று. அதற்குப் பின்னர் கிறிஸ்துவ ஞானிகள் என்றும், தத்துவக் கிறிஸ்தவர்கள் என்றும் ஏற்பட்டு, அதை உறுதியாய்ப் பற்றிக் கொண்டிருந்த வேளையில், அவர்களை அப்.பவுல், “போ-யான தத்துவ ஞானிகள்” என்று அழைக்கிறார். (1 தீமோ. 6:20) இந்த தத்துவ ஞானிகள் இயேசு கிறிஸ்துவை மகான் என்றும், நல்ல போதகரென்றும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயிருந்தாலும், தேவனுடைய குமாரனென்று ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. அவர் வானத்தில் ஆவியின் ரூபத்தில் இருந்தவர், பூமியில் மனித ரூபத்தில் வந்தவர் என்றும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயில்லை. அவர் “தேவ ரூபமாய் இருந்தும்,” சகல மனுக்குலத்தையும் மீட்கும் பொருட்டாக “மாம்சமானார்;” தனக்குக் கீழ்ப்படிகிற யாவருக்கும் நித்திய ஜீவனையளிக்கும் காரண கர்த்தர் இவரே என்றும் அவர்கள் விசுவாசிக்கிறதில்லை. அவர்கள் ஏற்கனவே தங்களுக்கு நித்திய ஜீவன் உள்ள எதிர்காலத்தைக் குறித்து பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், கிறிஸ்தவர்களும் அதே கருத்தினை போதித்தவுடன் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். பிளாட்டோ போன்ற தத்துவ சாஸ்திரிகள் கொண்டிருந்த நித்திய ஜீவன் கொள்கைக்கும், சத்திய வேதப்படி கிடைக்கக்கூடிய நித்திய ஜீவனுக்கும் வேறுபாடுகள் உண்டு. தத்துவ சாஸ்திரிகள் கொள்கைப்படி நித்திய ஜீவன் என்பது ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உரிய, ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் இயல்பாக இருக்கக்கூடிய சாகாமை, அமரத்துவம் ஆகிய குண விசேஷங்களாகும். ஆனால் கிறிஸ்தவக் கொள்கைப்படி நித்திய ஜீவன் என்பது ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இயல்பாகக் கொடுக்கப்பட்டதல்ல. ஆனால் கிறிஸ்து இயேசுவை மீட்பர் என்று ஏற்றுக் கொண்ட எவருக்கும் தேவன் விரும்பி அளிக்கும் பரிசாக

உள்ளது. ரோம. 2:7; 5:15,21; 6:23; 2 கொரி.9:15

கிறிஸ்தவர்களை நோக்கி, இந்த கிறிஸ்தவ சாஸ்திரிகள் கூறுகிறதாவது: “இவ்வளவு கௌரவமுள்ள, சுதந்திரமான சிந்தனையையுடைய பகுத்தறிவுள்ள ஜனங்களை சந்தித்ததில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம்.” யூதருடைய மூடநம்பிக்கையான பழக்க வழக்கங்கள், மடமையான கொள்கைகள் இவற்றி-ருந்தெல்லாம் விடுதலையடையக் கூடிய மார்க்கத்தைக் காட்டிய உங்கள் மாபெரும் போதகராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை மனந்திறந்து பாராட்டுகிறோம். இருந்தபோதிலும் நீங்கள் இன்னும் ஓரளவு அடிமைத் தனத்திற்குள்ளாகவே இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் எங்களுடைய தத்துவங்களை தீவிரமாக ஆராய்ந்தால் இன்னும் அதிக விடுதலையைப் பெறுவீர்கள். நீங்கள் யூதர்களுடைய கொள்கைகளான ஒரே கடவுள், அவருடைய ஒரே குமாரன்தான் உங்கள் போதகராகிய இயேசு கிறிஸ்து என்கிற நூதனமான கருத்து, அவர் மூலமாக ஸ்தாபிக்கப்படும் மேசியாவின் ராஜ்யம், ஆகியவைகளை உங்கள் கொள்கைக்கும் பொதுவாய் இருக்கிறது. எங்களுடைய தத்துவத்தை நீங்கள் தீவிரமாக ஆராய்ந்தீர்களானால் இவைகளையெல்லாம் விட்டு விடுவீர்கள். 2பேது.2:19; யூதா.4

யோவானின் நிரூபம் இம்மாதிரி தப்பறையான கொள்கைகளி-ருந்து உண்மைக் கிறிஸ்தவர்களை பாதுகாக்கவே எழுதப்பட்டது. ஆதி முதல் அவர்கள் கேள்விப்பட்டிருந்த போதனைகளில் நிறைந்திருக்க வேண்டும் என்றும், (1 யோவா. 2:24) இந்த தத்துவ போதனைகள் எல்லாம் பொய்யானவைகள் என்றும் போதிக்கிறார். இந்த தப்பறையான போதகர்கள் எல்லாம் அந்த கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதிகள் என்றும், சபையில் வெளிப்படுவார்கள் என்று அவர்கள் அடிக்கடி கேள்விப்பட்டிருந்த அந்திக் கிறிஸ்துக்கள் இவர்கள் என்றும் அப்.யோவான் கூறுகிறார். (2 தேச 2:3-7; 1 யோவா 2:18) மேலும், அவர், “உங்களை வஞ்சிக்கிறவர்களைக் குறித்து இவைகளை உங்களுக்கு எழுதியிருக்கிறேன்” என்று கூறுகிறார். 1 யோவான் 2:26

அதற்குப் பிறகு 27-ம் வசனத்தின் நூதனமான செய்தியின் விளக்கத்தைக் கீழ்க்கண்டவாறு காணலாம்:

ஆனாலும் அருமையிலும் அருமையானவர்களே, உலக ஞான தத்துவத்தினாலே எந்த மெய்யான தேவ பிள்ளையும் நெறி தவறமாட்டார்கள். உலகின் எந்தத் தத்துவமும் நம் இருதயத்தில் கிறிஸ்துவின் இடத்தைப் பிடித்து விடமுடியாது. தந்தையினால் மிக அருமையான நேசிக்கப்படுகிறவரும் அவரால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவருமாகிய நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் நாம் பெற்ற மாபெரும் நற்செய்திக்கு ஈடாக எந்த ஒரு உலக ஞானக் கொள்கையும் கிடையாது. இதனுடைய முழுமைக்கும் உண்மைக்கும் சவாலாக எந்த வினாவும் எழுப்ப முடியாது. பரிசுத்தவான்கள் மூலமாக ஒரே தரம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட நமது மகா பரிசுத்தமுள்ள விசுவாசம் எல்லா காரண காரிய அடிப்படையில் உண்டாயிருந்ததுடன், அந்த பிரமிப்பூட்டும் அற்புத செய்தி உங்களுக்கு திருப்தி ஏற்படுத்துவதை தியானியுங்கள். அது அக்காலத்தில் அற்புதம் செய்யும் வரங்களோடும், அந்நிய பாஷை வரங்களோடும் அருளிச் செய்யப்பட்டது. இவ்வுலக தத்துவ ஞானிகள் இந்த அற்புத அதிசயங்களை கிழக்கு தேசங்களிலே போ-ச் சாமியார்கள் செய்கிற கண்கட்டி வித்தைக்கொப்பாக போ-யான செயல்பாடு என்கின்றனர். இதையெல்லாமல் புதிதாக்கப்பட்ட உங்கள் இருதயத்தில், நீங்கள் பெற்றுக் கொண்ட அபிஷேகம் உங்களுடைய சிந்தையை முற்றிலுமாக மாற்றியமைத்ததை சாட்சி பகர்கின்றது. இதே சாட்சியினாலே அன்றாட வாழ்வில் ஆவியின் கனிகள் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையினால் முற்றிலும் புதிய சிருஷ்டியாக மாற்றியமைப்பதை எந்த போ-ச் சாமியார்களும் செய்து காண்பிக்க முடியாது. உங்களை வஞ்சிக்கிற எந்த உலகத் தத்துவ ஞானிகளும் உங்கள் சாட்சியை ஒருக்காலும் மறுத-க்க முடியாது.

நம்முடைய பரிசுத்த வேதாகமத்தின் படியான இந்த அடிப்படை சத்தியங்கள், நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை போ- என்று கூறாமல் மெய்யான தேவனுடைய குமாரனென்றும், நம்முடைய மீட்பரென்றும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. கிறிஸ்துவுக்குள், அவருடைய ஆவிக்குள் இசைந்து அவருடைய வழிகளை நடைமுறையில் கடைப்பிடிப்பதே நித்திய ஜீவன் பெற ஒரே வழியாகும். அப்படி நடந்தால் உங்களுக்கு எவரும் போதிக்கத் தேவையில்லை. எவ்வளவாய் உங்களில் இந்த அன்பின் பரிசுத்த ஆவி

தங்கித் தரித்திருக்கிறதோ, அவ்வளவாய் உங்களை தேவநெறியில் நடத்தி, இப்படிப்பட்ட எல்லா தேவதூஷணங்களி-ருந்தும் அந்திக் கிறிஸ்துவின் கொள்கைகளி-ருந்தும் கவசம்போல உங்களைக் காக்கும். மீட்புக்கு தேவனுடைய வல்லமையையும், இயேசுவை தேவனுடைய குமாரனாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதின் மூலமே “எல்லாப் புத்திக்கும்மேலான தேவசமாதனம்” உங்கள் இருதயத்தில் வந்தது என்று நினைத்திருக்கும் வரை இந்த ஆவி உங்களை இந்த விஷயத்தில் உறுதியாய் நிலைத்திருக்கச் செய்யும். பிதாவின் மூலமாகவும் கிறிஸ்துவின் மூலமாகவும் பெற்ற இப்படிப்பட்ட அன்பின் பரிசுத்த ஆவியின் வைராக்கியம் பரீட்சை பார்க்கப்படும்பொழுது இதே பரீட்சையே எல்லாக்காரியங்களையும் நிரூபிக்க உதவியாயிருக்கும். இந்த அன்பின் ஆவிக்கு மறுதலையாகவோ, எதிராகவோ சொல்லப்படும் எந்தக் கருத்தும் பொய்யான போ-ப் போதகமாகும். கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக நாம் ஜீவித்தால் மட்டுமே வாக்குத் தத்தம் பண்ணப்பட்ட பரிசைப் பெறுவோம், கிறிஸ்துவை விட்டுவிட்டால் சகலத்தையும் விட்டுவிட்டவர்களாகி விடுவோம் என்பதே அதன் போதகம் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

வாக்குக்கடங்காத பெருமூச்செறிந்த விண்ணப்பம்

“...ஆவியானவர் தாமே வாக்குக் கடங்காத பெருமூச்சுகளோடு நமக்காக வேண்டுகல் செய்கிறார்... இருதயங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கிறவர் ஆவியின் சிந்தை இன்னதென்று அறிவார்.” ரோம.8:26,27

பிதாவாகிய தேவனின் மகத்துவமான அன்பையும் பராமரிப்பையும் தேவ ஜனங்கள் புரிந்து கொள்வதற்காக, உரைக்கப்பட்ட இந்த பகுதியை வெகு ஜனங்கள் தவறாகப் புரிந்து கொண்டார்களென்று அறிந்து வருந்துகிறோம். அவர்கள் பரிசுத்த ஆவி பிதாவை நோக்கி பெருமூச்சோடு ஜெபம் பண்ணினார் என்று சொல்கிறார்கள். சிலர் “வாக்குக்கடங்காத அவருடைய பெருமூச்சு” என்றிருப்பதை கேட்கக்கூடிய வார்த்தைகளால் விளக்க முற்படுகின்றனர். இன்னும் சிலர் விளக்கங்காண முடியாதிருந்தாலும், பரிசுத்த ஆவியின் வாக்கினால் வெளிப்படுத்த முடியாத பெருமூச்சை, தங்களது பெருமூச்சின் அளவு ஈடு செய்கிறது என்று நினைக்கின்றனர். பெயர் சபையாரின் ஞான உபதேசத்தில்

சொல்லுகிறபடி, பரிசுத்த ஆவி ஆளத்தவமுடையவர் என்றும், பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும் வல்லமையில் சமமானவர் என்றும், அவர் ஆண்டவரின் பிள்ளைகளுக்காக வாக்குக்கடங்காத பெருமூச்சுகளோடு பிதாவிடமும் குமாரனிடமும் விண்ணப்பம் செய்வது அவசியம் என்று கூறுவது நூதனமான கற்பனையாகவும், உண்மைக்கு புறம்பாகவும் இருக்கிறது. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, என்னண்டையில் நேரடியாக வாருங்கள், பிறகு நாம் பிதாவினிடத்திற்கு நேரடியாகச் செல்வோம், ஏனெனில் “பிதாதாமே நம்மிடத்தில் அன்பாய் இருக்கிறார்” என்று உறுதிப்படக் கூறினார். சிலர், பிதாவினிடத்திலும், குமாரனிடத்திலும் செல்ல வேண்டுமானால், மத்தியஸ்தராகிய பரிசுத்த ஆவியின் மூலமாகத்தான் செல்ல வேண்டும்; ஏனெனில் அவர்தான் வாக்குக் கடங்காத பெருமூச்சுகளோடு விண்ணப்பம் பண்ணி மத்தியஸ்தம் பண்ணுகிறவர்; ஆத-ன், இவர் மூலமாகச் சென்றால் தான் பிதாவும், குமாரனும் நம்மை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கின்றனர். பரிசுத்த ஆவி இன்னதென்றும், அதனுடைய பணி இன்னதென்றும் அறியாததினால் ஏற்பட்ட குழப்பமே தற்போதைய மகா குழப்பமான சிந்தனைக்குக் காரணமாயிருக்கிறது.

இந்தத் தப்பறையான விளக்கத்தில் உள்ள தவறை - அந்த வார்த்தையை இன்னும் விளக்கிச் சொல்கிறது. வாக்குக் கெட்டாத, வார்த்தைகளால் வர்ணிக்கமுடியாத விண்ணப்பம் என்றால் அது எப்படி விண்ணப்பமாக முடியும்? பரிசுத்த ஆவி சர்வவல்லமையுள்ள யேகோவா தேவனுடைய வல்லமை என்று சரியான பொருள் கொண்டு பார்க்கும்போது கூட அது, தன் கருத்தை விளக்கிச் சொல்ல வார்த்தையில்லை என்பது எப்படி ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடும்? எனவே இந்தப் பகுதி நூதனமாகவும் மாறுபாடு உள்ளதாகவும் இருக்கிறது. கடந்த யுகங்களில் தேவனுடைய சித்தம், மனம், ஆவி ஆகியவற்றை விளக்க ஏராளமான விளக்கங்கள் தீர்க்க தரிசிகளின் வார்த்தைகள் மூலமும், செயல்பாடுகள் மூலமும் வ-யுறுத்தி சொல்லப்பட்டிருந்ததை நாம் அறிவோம். இக்காலத்தில் அவருடைய வல்லமையும், திறமையும் குறைவாக இருக்கிறது என்று நாம் கூறமுடியாது. அப்படியானால் வேதாகமம், “வாக்குக் கடங்காத பெருமூச்சுகளோடு நமக்காக வேண்டுகல் செய்கிறார்” என்று

கூறுவதின் பொருள் என்ன?

தேவ ஆவியானவர் வேண்டுதல் செய்கிறார் என்பதே இவ்வசனத்திலுள்ள தவறாகும். மாறாக நமக்காக வேண்டுதல் செய்வது நமது சொந்த ஆவியே, பரிசுத்தவாண்களுடைய ஆவி, தேவனிடம் வேண்டுதல் செய்கிறது. அது அடிக்கடி தன்னை சரியாக வெளிப்படுத்திக்கொள்ள தவறுகிறது. இந்த வேத வசனத்தை, அதன் கருத்தை தீர்க்கமாக சிந்தித்து ஆராய்ந்தால் இப்போது சொன்ன விளக்கத்தை நன்கு புரிந்து கொள்ளலாம். பாவத்தில் சிறைப்பட்டு பெருமூச்செறிகிற மனுக்குலத்தின் கதறலைக் குறித்தே அப்போஸ்தலர் இவ்விதம் எழுதுகிறார். இந்த சிறையி-ருந்து மனுக்குலம் விடுவிக்கப்படும் என்று அப்போஸ்தலர் உறுதிபடக் கூறுகிறார். இந்த மீட்பு, “தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய” திருச்சபையார் தனது மீட்பின் அதிபதியாகிய கிறிஸ்துவினால் மகிமையடைந்த பிறகே உண்டாகும். (ரோம. 8:19-21 வசனங்கள்) உலக மீட்புக்காகத் தவிக்கிற தவிப்பி-ருந்து கடந்து, தற்காலத் திருச்சபை இருக்கிற நிலைமையை அடைந்து, “ஆவியின் முதற் பலன்களைப் பெற்ற நாமும் கூட, நம்முடைய சரீர மீட்பாகிய புத்திர சுவீகாரம் வருவதற்குக் காத்திருந்து நமக்குள்ளே தவிக்கிறோம்.” - ரோம. 8:23

ஒரு காலத்தில் உலக சிந்தையை, உலக ஆவியைப் பெற்றிருந்த நாம், இப்போது புதிதாக்கப்பட்டு, பரிசுத்தமான புதிய சிந்தையை, புதிய ஆவியை உடையவர்களாய் இருந்தாலும், ஆதாமின் வழிவந்த நம்முடைய சரீரம் இன்னும் அபூரண நிலையிலேயே உள்ளது. எனவே நாம், புதிய சிருஷ்டிகளாக, சரீரத்தில் தவித்து வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட கிறிஸ்துவின் சுபாவத்தை முதலாம் உயிர்த்தெழுத-ல் பெற பாரம் சுமந்து தவிக்கிறோம். விசுவாசத்தினாலே மாம்சத்துக்குரிய இந்த சரீரம் மரித்ததாகக் கருதி, நாம் பூரணமடைந்த புதிய சிருஷ்டியாகவும், இப்பொழுதே நாம் மீட்கப்பட்டவர்களாகவும், “நம்பிக்கையினால் இரட்சிக்கப் பட்டிருக்கிறோம்” என்றும் கருத வேண்டுமென்று அப்போஸ்தலர் விரிவாக விளக்கிச் சொல்கிறார். (வசனம் 24) நாம் நம்மைக் குறித்து எவ்வாறு கருதிக்கொள்ள வேண்டும் என்று காண்பித்த பிறகு தெய்வீக நிலைப்பாட்டில் நாம் புதிய சிருஷ்டியாக, பரிசுத்தமுள்ள

ஆவிக்குரியவர்களாக கருதப்படுகிறோம் என்பதை நம் மனதில் கொள்ள வேண்டுமென்று அப்போஸ்தலர் விளக்குகின்றார்; தேவன் மனித சுபாவத்தையோ, மனித பலவீனங்களையோ ஒரு பொருட்டாகக் கருதாமல், தேவ சேவையில் ஆவிக்குரிய நிலைப்பாட்டில் இருக்கக்கூடிய அவர்களுடைய மனம், சிந்தை, நோக்கம், உற்சாகம் ஆகியவற்றிலேயே அவருடைய பார்வையும் கருத்தும் உள்ளது என்கிறார். புதிதாக்கப்பட்ட நம்முடைய மனதில் ஆவி உற்சாகமுள்ளது என்பதையும், ஆனால் சரீரமோ பலவீனமானது என்பதையும் தேவன் நன்கு அறிவதால், அவர் நம்மை நம்முடைய மாமிசத்துக்குரிய செய்கைகளின்படி நியாயந் தீர்க்காமல், ஆவியின்படி நியாயந் தீர்க்கிறார்.

நாம் ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டதும், புதிய சிருஷ்டியாக, புதிய சிந்தையுள்ளவர்களாக சுவீகாரப் புத்திரர் ஆனதும், கர்த்தருக்குள் நாம் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டதும் நம்மை தேவனோடு ஒரு புதிய நெருக்கமான உறவை உண்டாக்குகிறது. இதனாலே நமக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை கிடைப்பதினால் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். “அந்தப்படியே ஆவியும் (நமது புதிய பரிசுத்த சிந்தை) நமது (மாம்சீக) பலவீனங்களில் உதவி செய்கிறது. நாம் ஏற்றபடி வேண்டிக் கொள்ள வேண்டியது இன்னதென்று அறியாம-ருக்கிறபடியால், ஆவியே (நமது பரிசுத்த சிந்தை) வாக்குக் கடங்காத பெருமூச்சுகளோடு (“நமக்காக” என்பது மூலத்தில் இல்லை) வேண்டுதல் செய்கிறது. ஆவி (ஆவி அல்லது நமது ஆவி) தேவனுடைய சித்தத்தின்படியே பரிசுத்தவாண்களுக்காக வேண்டுதல் செய்கிறபடியால், இருதயங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கிறவர் (தேவன்) ஆவியின் சிந்தை இன்னதென்று அறிவார்.”

பூமிக்குரிய மண்பாண்டமாய் இருப்பதால் அவர்களுடைய சரீர பலவீனங்களைப் பொருட்படுத்தாமல், தேவன் அவர்களை ஆவிக்குரிய வழியில், அவருடைய சேவையில் அவர்களை ஊக்கப்படுத்தி, உற்சாகமூட்டி, அவர்களுடைய இருதயத்தின் விருப்பப்படி வேண்டிய வண்ணம் கிருபையளிக்கிறார். இவ்வண்ணமாக அவர்களுடைய இருதயத்தின் விருப்பங்களை ஏற்று அங்கீகரிக்கிறார்.

பலவீனத்திலும் அறியாமையிலும் நாம் இருக்கும்போது நமது பரலோக பிதா, நமது வார்த்தைகளுக்கு பதிலாக நமது இருதயத்தின் எண்ணத்தை அங்கீகரிப்பது நமக்கு எத்தனை அதிர்ஷ்டவசமானது. அவருடைய ஜனங்கள் அடிக்கடி அவரிடம் கேட்க வேண்டியதைக் கேட்பதில்லை. அநேக கர்த்தருடைய ஜனங்கள், தங்களது ஜெபத்தில் ஆவியின் ஞானஸ்நானம், அக்கினியின் ஞானஸ்நானம் என்ன என்று புரிந்து கொள்ளாமலேயே அவ்வரத்தினைத் தவறாகக் கேட்கின்றனர். நல்ல மனசாட்சியோடு ஜெபம் பண்ணினாலும், சத்திய வசனங்களுக்கு இசைவாக ஜெபிக்கா விட்டால் அது ஆசீர்வாதத்திற்கு மாறாக சாபத்தையே கொண்டு வரும். யோவான் ஸ்நானகன் தான், “இயேசு கிறிஸ்து வந்து உங்களை ஆவியினாலும் அக்கினியினாலும் ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார்” என்று சொன்னார். ஆதித் திருச்சபையார் 50-ம் நாளிலே (பெந்தகொஸ்தே நாள்) காத்திருந்த போது அவர்களுக்கு இதன் ஆசீர்வாத பகுதி வழங்கப்பட்டது. இதற்கடுத்தப்படியாக மீதமுள்ள இஸ்ரவேலர்களுக்கு அந்த ஆசீர்வாதம் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த ஆசீர்வாதத்தின் பிற்பகுதியாகிய சாபத்தின் அக்கினி, தங்கள் மேசியாவை ஏற்றுக் கொள்ளாத யூதர்கள் மீது வருஷிக்கப்பட்டு கி.பி. 70-ல் தேவனால் தள்ளப்பட்ட யூத ராஜ்யம் சிதறுண்டு அழிந்தது. தேவன் கிருபை பொருந்தியவராய் இருப்பதினால், வேண்டிக் கொள்பவர்கள் ஆசீர்வாதத்தைக் கேட்பதாக எண்ணி சாபத்தையே விண்ணப்பித்தாலும், தேவன் ஆசீர்வாதத்தையே கொடுக்கிறார்.

விழுந்துபோன மனுக்குலத்தின் பலவீனத்தினால் சாத்தானின் கண்ணியினால் வஞ்சிக்கப்பட்டும், ஒரு தப்பித்ததினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற அனுபவத்தை சிலர் பெற்றிருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிட்டத்தட்ட தைரியத்தை இழந்தவர்களாக பரலோக கிருபையின் சிங்காசனத்தை ஜெபத்தில் நாடுகிறார்கள். சொல்ல அவர்களுக்கு வார்த்தைகளில்லை, அதனால் தேவனிடம் பாரத்தோடும் ஆவியில் முனுகிறார்கள். நீங்கள் இவ்வாறு தான் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று முறைபடுத்தி ஆச்சார சடங்கு வழியிலே ஜெபிக்க வேண்டுமென்று தேவன் விரும்புவதில்லை. அதற்கு மாறாக, அவர்களுடைய இருதயம் எதை

விரும்புகிறது என்று கண்டுகொள்கிற தேவன், அவர்களுடைய இருதயத்தையும், பாரத்தையும் உணர்கின்ற தேவன், அவர்கள் கேட்கின்ற மன்னிப்பையும், ஆசீர்வாதத்தையும், தேற்றரவையும் அளிக்கின்றார். அவர்கள் மன்றாட்டில் கேட்காத ஆசீர்வாதங்களையும் பலத்தையும் அளிப்பதோடு, அவர்களுடைய எல்லாக் குறைகளையும் தாராள மனதுடன் மன்னிக்கிறார்.

இதுகுறித்து வெகு விளக்கமாக அப்போஸ்தலர் விவரித்த பின்னர், முடிவுரையாக, “இவைகளைக் குறித்து நாம் என்ன சொல்லுவோம்? (நமக்காக தேவன் ஒவ்வொன்றையும் ஏற்கனவே ஆயத்தப் படுத்தியிருக்கிறார். நம்முடைய அபூரணங்களும், பலவீனங்களும் நம்முடைய செயல்பாடு என்று தேவன் கருதுகிறதில்லை. நமது மன்றாட்டிலுள்ள வார்த்தைகளில் குறைவு ஏற்பட்டாலும், நம்முடைய விருப்பத்தை உள்ளபடியே எடுத்துச் சொல்ல இயலாமையை பொருட்படுத்தாமலும், நமது மனதின் ஆவலையும், ஆர்வத்தையும் அறிந்து ஆசீர்வாதத்தைக் கொடுக்கிறார். நம்முடைய ஆர்வத்தை உள்ளபடியே எடுத்துச் சொல்ல இயலாத ஜெபங்களையும் அவர் அறிந்து என்ன தேவையோ அதை ஆசீர்வாதமாகப் பொழிந்தருளுகிறார். எனவே) தேவன் நம்முடைய பட்சத்தி-ருந்தால் நமக்கு விரோதமாக இருப்பவன் யார்?” - ரோம. 8:31

பரிசுத்த ஆவி உலகை கண்டித்து உணர்த்துவது எவ்வாறு?

“அவர் வந்து, பாவத்தைக் குறித்தும், நீதியைக் குறித்தும், நியாயத்தீர்ப்பைக் குறித்தும், உலகத்தைக் கண்டித்து உணர்த்துவார்.” - யோவா. 16:8

சத்திய ஆவியைக் குறிப்பிடும் இடங்களிலெல்லாம் ஆண் பா-ல் குறிப்பிடப்படுவது ஏன் என்றும், பரிசுத்த ஆவி தேவனின் ஆவியென்றும், தேவன் ஆண் பா-ல் சொல்லப்படுகிறவர் என்றும் விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் இதுவரை ஆராய்ந்திருக்கிறோம். ஆனாலும் இப்பொழுது இந்த வசனத்தை சிலர் பரிசுத்த ஆவி பாவிக்கிடம் கிரியை செய்து அவர்களை சீர்திருத்துகிறவர், எனவே இது மூன்றாவது ஒரு ஆள் என்பதற்கு ஆதாரமாகக் காண்பிக்கின்றனர். இது சரியா என இப்போது நாம் ஆராய்வோம். இவ்விதமாகச் சொல்வது எவ்விதிலும் சரியல்ல. இதற்கு நாம் மறுப்புத்

தெரிவிக்கிறோம். ஞானஸ்நான உடன்படிக்கை செய்து கொண்டவர்களுக்கு மட்டுமே பரிசுத்த ஆவியின் வரம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதையும், விசுவாசியாதவர்களுக்கு பரிசுத்த ஆவியின் வரம் கொடுக்கப்படுவதில்லையென்பதையும், தாங்களே ஆவியைப் பெற்றுக் கொண்டதாக சொல்-க் கொள்பவர்களிடத்திலும் பரிசுத்த ஆவி அளிக்கப்படுவதில்லை என்பதையும் வேதாகமம் சரியாக நிதானித்துப் போதிக்கிறது. இந்த உலகத்தின் பிள்ளைகள் இவ்வுலகின் ஆவியையே பெற்றிருக்கிறார்கள். அதுபோலவே தேவனுடைய பிள்ளைகள் தேவ ஆவியைப் பெற்றிருந்து, தேவ சிந்தை, தேவ சித்தம் தேவ குணநலன்களையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். “இவ்வுலகத்தின் ஆவி” அதாவது “மாம்ச சிந்தை” “தேவனுக்கு விரோதமான பகை.” மாம்சத்துக்குட்பட்டவர்கள் தேவனுடைய ஆவியையோ சித்தத்தையோ அறிய மாட்டார்கள். பரிசுத்த ஆவியை உடையவர்கள் மட்டுமே தேவ சிந்தையையும், நோக்கத்தையும் புரிந்து கொள்வார்கள். தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இசைவாகவும், கீழ்ப்படிதலோடும் தெய்வ வழிநடத்துதல் என்கெங்கே சாட்சியாகக் காணப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் புதிதாய்ச் சீரமைக்கப்பட்ட மறுரூபமாக்கப்பட்ட புதிய சிருஷ்டியின் ஜீவியம் அடையாளம் காட்டிவிடும்; இதற்கு சாட்சியாகவும், இசைவாகவும், “கிறிஸ்துவின் ஆவியில்லாதவன் அவருடையவனல்லன்” என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். கிறிஸ்துவின் ஆவியில்லாதவர்கள் கிறிஸ்துவைச் சாராதவர்கள், அவர்களெல்லாரும் உலகத்துக்குரியவர்கள். அவர்கள் பிதாவின் ஆவியைப் பெறாதவர்களாதலால் கிறிஸ்துவுடையவர்களாக முடியாது.

ஆவியின் கனிகளும், வசனத்தின் மூலம் அதன் சாட்சிகளுமே நாம் பரிசுத்த ஆவியினால் புதுப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறோம் என்பதற்கு சாட்சியாகும். திருச்சபையில் உள்ள தேவனுடைய ஆவி இவ்வுலகின் ஆவியாக இருக்க முடியாது. தேவனுடைய ஆவி என்பது எந்த வகையிலும் இந்த உலகத்தின் ஆவிக்கு சம்பந்தப்பட்டதல்ல. இவ்வுலகத்தின் ஆவியைப் பெற்றவர்கள் கோபாக்கினையின் பிள்ளைகள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் பிதாவாகிய சாத்தானால் உண்டானவர்கள். இந்த உலகத்தின்

ஆவியாகிய இருளின் ஆவி, சுயநலஆவி, மாம்சத்தின்படியே செயல்படும் ஆவி, உலகத்தையே பின்பற்றிச் செல்வதால் வெளியரங்கமாக சில நேரங்களில் மட்டுமே அந்த பரிசுத்த ஆவியின் சிந்தனை தோன்றும். ஆனால் சத்திய ஆவியையும் அன்பின் ஆவியையும் பெற்ற பின்னர் இந்த உலகத்தின் ஆவியை வெகுவாக மாற்றி விடுகிறது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. புதிய மனம், புதிய சிருஷ்டியாக மாற விருப்பமில்லாதவர்களுக்கு, பரிசுத்த ஆவியாகிய நீடிய சாந்தம், நீடிய பொறுமை, தயவு ஆகிய நற்குணங்கள் அழகாகத் தோன்றாததிலும், அவர்களுக்குக் கவர்ச்சியாக இராததிலும் வியப்பேதுமில்லை.

சிலர் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறாமலே நல்ல வாழ்வு வாழ விரும்பி, தங்களுடைய சிறந்த ஒழுக்கம், முறையான வளர்ப்பு இவைகளைக் காண்பிக்கிறதற்காக, இந்த நற்குணங்களைக் கடைப்பிடிப்பதும் உண்டு. மேலும் பலர் தங்கள் நற்குணங்களை வெளிப்பார்வைக்கு கடைப்பிடித்தாலும், அவர்களுடைய இருதயம், தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவிக்கும், சத்திய வேதத்திற்கும் இசைவில்லாதிருக்கிறது. விழுந்து போன பாவ சாயலை மறைப்பதற்காக எப்படி தகரத்திற்கு தங்க முலாம் பூசுகிறார்களோ அதுபோல, இந்த நற்குணங்களை போர்வையாகப் போர்த்திக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களோ புதிய சிருஷ்டியாக மாற மனதில்லாதவர்கள், பரிசுத்தமாக்கப்படாதவர்கள், சுயநலக் காரர்களும், கர்த்தரோடும், கர்த்தருடைய பரிசுத்த ஆவியிலும், இசைவில்லாதவர்கள். எனவே நாம் மெய்யான கர்த்தருடைய ஆவியிலும், மெய்யான பரிசுத்தத்திலும் விளங்குபவர்கள் யார் என்பதையும் உள்ளொன்றும் புறமொன்றும் வைத்து இப்பிரபஞ்சத்திற்கொத்த போ- வேஷம் தரித்திருப்பவர்கள் யார் என்பதையும் சரியாக நிதானிக்கக் கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். மெய்யான கர்த்தருடைய ஆவியிலே நடப்பவர்களே தேவபுத்திரர் ஆவர். அவர்களே தேவ தயவைப் பெறுவர். அவர்களே இறுதியில் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு மகிமைக்கு உயர்த்தப்படுவர்.

விசுவாசத்தின் மூலமும், பிரதிஷ்டையின் மூலமும் கர்த்தருடையவர்கள் என்று அடையாளங் கண்டவர்களுக்கு மட்டுமே

அவர் தம்முடைய ஆவியில் தொடர்பு கொள்கிறார் என்றால், அவருடைய சத்திய ஆவி வரும்போது சகல பாவத்தால் நிறைந்திருக்கிற இந்த உலகத்திற்கு பாவம், நீதி, நியாயத் தீர்ப்பு இவைகளைக் குறித்து உணர்த்தி சீர்திருத்துவார் என்று சொல்-யிருப்பதன் பொருளென்ன?

தங்களுடைய விசுவாசத்திற்கும், கீழ்ப்படிதலுக்கும் தக்கதாக பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்று அதன் ஐசுவரியத்தில் இருக்கிற ஆண்டவரின் அடியார்கள் உலகிற்கு ஒளியாயிருப்பார்கள் என்ற நமது ஆண்டவரின் அறிக்கையை நாம் ஞாபகத்தில் கொண்டுவரும்போது, நமது ஆண்டவரின் வார்த்தையை எளிதில் விளங்கிக் கொள்ள முடியும். மெய்யாகவே பிரதிஷ்டைக்கு உட்பட்ட திருச்சபையாரிடமிருந்து பிரகாசிப்பதே இந்த சத்திய ஒளியாகும். அந்த ஒளி உலகின் மேலும் பேர் சபையின் உலக சிந்தையை உடையவர்கள் மேலும் அவர்களது இருளை கண்டிக்கும் வகையில் உள்ளது. நமது கர்த்தர் தாம் தேவனுடைய ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட பிற்பாடு, தம்மைக் குறித்து, “நான் உலகிற்கு ஒளியாய் இருக்கிறேன்” என்றார். மேலும், “நான் உலகில் இருக்கும் நாள் வரையில் உலகிற்கு ஒளியாய் இருப்பேன்” என்றார். (யோவா. 8:12; 9:5) இந்த சுவிஷேச யுகத்தில் அதே பரிசுத்த ஆவியினாலே அபிஷேகம் பெற்ற தம்முடைய திருச்சபையாரை நோக்கி, “நீங்கள் உலகிற்கு ஒளியாக இருக்கிறீர்கள்... உங்கள் வெளிச்சம் மனிதர்கள் முன்பு பிரகாசமாய் இருப்பதாக” (மத். 5:14-16) என்றார்.

இதேபோல் கிறிஸ்துவின் திருச்சபையாரை நோக்கி அப்.பவுல், “முற்காலத்தில் நீங்கள் அந்தகாரமாயிருந்தீர்கள். இப்பொழுதோ கர்த்தருக்குள் வெளிச்சமாயிருக்கிறீர்கள். வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் நடந்து கொள்ளுங்கள்” (எபேசி 5:8; 1 தெச 5:5) என்கிறார். மேலும் பவுல், “தேவன்... தமது மகிமையின் அறிவாகிய ஒளியைத் தோன்றப் பண்ணும் பொருட்டாக, எங்கள் இருதயங்களிலே பிரகாசித்தார்” (2 கொரி 4:6) என்று கூறுகிறார். இப்படியாக நாம் பார்க்கிறபடி பரிசுத்த ஆவியாகிய தேவனுடைய சத்திய ஒளியே நம்முடைய இருதயத்திலும், உலகத்தார் அனைவரையும் பிரகாசிக்கச் செய்யப் போகிற ஒளியாகும். எனவே

பி-ப்பியருக்கு எழுதும்போது அப்.பவுல் இவ்வாறாக புத்திமதி கூறுகின்றார்: “...ஜீவ வசனத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு, உலகத்திலே சுடர்களைப் போலப் பிரகாசிக்கிற நீங்கள், கோணலும் மாறு பாடுமான சந்ததியின் நடுவிலே, குற்றமற்றவர்களும் கபடற்றவர்களும், தேவனுடைய மாசற்ற பிள்ளைகளு மாயிருக்கும்படிக்கு எல்லாவற்றையும் முறுமுறுப்பில்லாமலும், தர்க்கிப்பில்லாமலும் செய்யுங்கள்.” - பி- 2:14-16

எனவே, பரிசுத்த ஆவியின் ஒளி உலகிற்கு நேரடியாகப் பிரகாசிக்காமல், கிறிஸ்து, திருச்சபையார் ஆகியோரின் மூலமாக, அந்த ஒளியின் பிரதிப-ப்பு அவர்களை அடைகிறது. தேவனுடைய ஆவி நேரடியாக அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு, அவர்களை செயல்பட வைக்காமல், பரிசுத்த ஆவி நேரடியாக திருச்சபையாரோடு தொடர்பு கொண்டு, அவர்களை ஆவியினால் முத்தரித்து, அவர்களது வெளிச்சம் உலகத்தின் இருளில் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது.

பிரதிஷ்டை செய்து ஒப்புக் கொடுத்த திருச்சபையார் மூலமாக அகில உலகும் கண்டித்து சீர்திருத்தம் பண்ணப்படுகிறதை அப்போஸ்தலர் இவ்வாறு கோடிட்டுக் காண்பிக்கின்றார்.

“...வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் நடந்து கொள்ளுங்கள் ... கனியற்ற அந்தகாரக் கிரியைகளுக்கு உடன்படாமல், அவைகளைக் கடிந்து கொள்ளுங்கள்... அவைகளெல்லாம் கடிந்து கொள்ளப்பட்டு வெளிச்சத்தினால் வெளியரங்கமாகும், வெளியரங்கமாக்கு கிறதெல்லாம் வெளிச்சமாயிருக்கிறது.” - எபேசி. 5:8, 11,13

தேவனுடைய சத்திய ஒளியானது தேவனுடைய சித்தத்தையும், மனதையும் தெளிவாக விளக்குவதாய் இருக்கிறது. அது பிரகாசமுள்ள பரிசுத்த ஜீவியம் செய்ய வழிநடத்துகிறது. இந்த உலகத்தின் இருளை கண்டித்து, பாவம் என்ன என்பதையும், அது நீதிக்கு எதிரிடையானது என்பதையும் அறிந்து கொள்ள விருப்பமுள்ளவர்களுக்கு காண்பிக்கிறது. இந்த அறிவு ஒளி கிடைத்த பிறகு, வருகிற நியாயத்தீர்ப்பில் பாவத்திற்கு தண்டனை உண்டு என்றும் நீதிமான் வெகுமதி பெறுவான் என்றும் தெளிவு கிடைக்கிறது. சத்திய வார்த்தை சாத்தியப்படாத போது, தெய்வ பக்தியோடு கூடிய வாழ்க்கை தெய்வ பயமற்றவர்களுக்கு எப்போதும்

ஒரு கண்டனமாயிருக்கும்.

கர்த்தருடைய ஜனங்களில் இருக்கக்கூடிய பரிசுத்த ஆவி, அவர்களைச் சூழ்ந்திருக்கிற மற்றவர்களிடத்தில் உள்ள சுயநலம், பரிசுத்தத்திற்கு விரோதமான எந்தத் தவறையும் கண்டித்து உணர்த்தி சீர்திருந்தும்படி செய்கிறது. எனவே தான் அப்.பவுல் கொரிந்து சபையாருக்கு எழுதும்போது,

“...சகல மனுஷராலும் அறிந்தும் வாசிக்கப்பட்டும் இருக்கிற ஜீவனுள்ள கிறிஸ்துவின் நிரூபங்கள்” என்றார். (2 கொரி. 3:2) கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி வருகிற, நீதிமான்களாக்கப்பட்டு, பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட திருச்சபையார், எப்பொழுதுமே உலகிற்கு ஒளியாக இருக்கிறார்கள். அந்த வெளிச்சம், எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு தேவன் விரும்புகிற வண்ணமாக மிகப்பெரிய வெளிச்சமாயிராவிடினும் வெளிச்சம் தருவது நிச்சயம். இயேசு கிறிஸ்துவின் (முதலாம் வருகை) நாளிலும், இருளோடு உறவாடிக் கொண்டிருந்தவர்கள் வெளிச்சமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவையும் பகைத்தார்கள். ஏனெனில் வெளிச்சத்தின் ஆவி இருளின் ஆவியை கண்டித்தது. உலகிற்கு மாபெரும் ஒளியைக் கொண்டு வந்த இயேசு கிறிஸ்துவை எவ்வாறு எல்லாரும் பகைத்து, வீண்பழி சுமத்தி, குற்றஞ் சாட்டி மரணத்துக்குள்ளாக்கினார்களோ அதுபோலவே, திருச்சபையாரும் அவர் அனுபவித்த துன்பங்களிலெல்லாம் பங்கு பெற்றாகவேண்டும். - யோவா. 16:2,3; ரோம. 8:17,18

திருச்சபையாரின் பிரதான பணி என்னவெனில், தங்களுடைய மகா பரிசுத்தமான விசுவாசத்தின் மேல் உறுதியாய்க் கட்டப்பட வேண்டுமென்பதே. (யூதா 20) இரண்டாவது முக்கியப் பணியாக சத்தியத்திற்கு சாட்சியம் பகர்ந்து, அநேகரை சீர்திருத்தி இந்த ஒளியினிடத்திற்குக் கொண்டு வருவதாகும். இந்த கண்டித்தல் வெளிப்படையான உலக ஆவியைப் பெற்றவர்களைக் காட்டிலும் பெயர்க் கிறிஸ்தவர்களை கண்டிப்பதே அவர்களது விசேஷப் பணியாகும். இயேசுவின் நாளிலும் இதேபோல தேவபக்தியின் வேஷம் தரித்தவர்களிடத்திலும், தேவனற்றவர்களிடத்திலும் அவர் தம்முடைய ஒளியைப் பிரகாசிக்கச் செய்து, அவர்களைக் கண்டித்து

சீர்திருத்தினார். ஆகவே கர்த்தர், நம்முடைய வெளிச்சம் இடைவிடாமல் தொடர்ந்து பிரகாசிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்றார். “உன்னி-ருக்கிற வெளிச்சமே இருளாயிருந்தால், அந்த இருள் எவ்வளவு பயங்கரமானதாயிருக்கும்!” தனி நபரிடத்திலோ, உலகத்திலோ அவர்களுடைய வெளிச்சம் மறைக்கப்பட்டுப் போனால் அது மிகக் கொடியதான இருளாய் இருக்கும். ஒருதரம் பிரகாசிக்கப்பட்டு சத்திய வெளிச்சத்தைப் பெற்ற ஒரு மனிதர், அந்த வெளிச்சத்தை இழந்து இருளுக்குள் சென்று விட்டால் அது சாத்தானுக்கு எவ்வளவு மகத்தான வெற்றியாய் இருக்கும். அப்படிப்பட்டவன் செய்ய நினைக்கிற தீங்கு, சாதாரண மனிதன் செய்வதைப் பார்க்கிலும் இரண்டு மடங்காக இருக்கும். “தன்னை நிற்கிறவனென்று எண்ணுகிறவன் விழாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கக் கடவன்.” யார் தங்கள் விளக்கைக் கொளுத்தி அதை மரக்கால் வைத்து மறைக்கிறார்களோ, அவர்கள் இருளை நோக்கி உறுதியான அடியெடுத்து நடக்கின்றனர்.

“இதனாலே பரிசுத்த ஆவி இன்னதென்றும் அந்திக்கிறிஸ்துவின் ஆவி இன்னதென்றும் அறிவீர்கள்”

-1 யோவா 4:2,3; 2 யோவா 7 -

“தேவ ஆவியை நீங்கள் எதினாலே அறியலாமென்றால், மாம்சத்தில் வந்த இயேசு கிறிஸ்துவை அறிக்கை பண்ணுகிற எந்த ஆவியும் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறது, மாம்சத்தில் வந்த இயேசு கிறிஸ்துவை அறிக்கை பண்ணாத எந்த ஆவியும் தேவனால் உண்டானதல்ல, வருமென்று நீங்கள் கேள்விப்பட்ட அந்தக் கிறிஸ்துவினுடைய ஆவி அதுவே.”

அறிவுக்கூர்மையுள்ள எவரும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணமாக, அப்போஸ்தலர், பரிசுத்த ஆவியை ஒரு ஆள் தத்துவத்தில் கூறாமல், அது தேவ வல்லமை, ஆதிக்கம், சித்தாந்தம், போதனை என்று விளங்கிக் கொள்ளும்படி குறிப்பிடுகின்றார். கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் யார் எந்த கொள்கையை சத்தியம் என்று எடுத்துச் சொன்னாலும் அதை வேத வழி பகுத்தறிந்து, சத்திய ஆவி இன்னதென்றும், வஞ்சக ஆவி (தப்பறையின் ஆவி) இன்னதென்றும் சோதித்தறிய வேண்டும். அது கடவுளிடமிருந்து வரக்கூடிய நன்மையா அல்லது சாத்தானிடமிருந்து வரக்கூடிய தீமையா என்பதைப் பகுத்தாராய வேண்டும். இவை இரண்டுமே போதகர்கள்,

தீர்க்கதரிசிகள் என்று கருதப்படுபவர்களால் கூறப்படுவதே. கர்த்தரும், அப்போஸ்தலர்களும், அவர்களது அடியார்களும் வேத ஆதாரமுள்ள அடிப்படை சத்தியத்தை, கோதுமை மணியாக விதைத்தனர். அதனாலே விசுவாசிகள் பிரதிஷ்டைக்குட்பட்டு, பரிசுத்த தேவ ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு புதிய சிருஷ்டியாக புதிய ஜீவியம் தொடங்கினார்கள். விரோதியாகிய சாத்தானும் அவனுடைய ஊழியக்காரர்களும் தப்பறையையும், அசத்தியத்தையும் களையாக பெயர் சபைகளில் விதைத்தனர். இவர்களிடம் கிறிஸ்துவின் ஆவியாகிய பரிசுத்த ஆவி இராமல், அதற்குப் பதிலாக இனிப்புக்கலந்த இவ்வுலக ஆவியின் போதனையைக் கொடுத்தனர். எந்த போதகர்கள் எந்த போதனையைக் கொடுத்தாலும், அது சத்தியத்திற்கு இசைவானதா அல்லது தப்பறைக் கொள்கையில் வழி நடத்துகிறதா என்பதை பகுத்து, சோதித்து, நிதானிக்க வேண்டும். இதனால் சத்திய வேதப்படி சொல்லுகிறவர்கள் உண்மைப் போதகர்களென்றும், தப்பறையாய்ப் போதிப்பவர்கள் பொய்ப் போதகர்களென்றும் நிதானிக்கலாம். இத்தகைய தீர்ப்புக்கு ஆதாரமாயிருப்பது பரிசுத்த வேதாசிரமமே. ஏனெனில் “அநேககள்ள தீர்க்கதரிசிகள் தோன்றியிருப்பதினால்” இத்தகைய விழிப்புணர்வு மிக அவசியம்.

போதனையில் பொய் எது? மெய் எது? சத்திய ஆவி எது? வஞ்சக ஆவி எது? என்று கண்டறிய அப்போஸ்தலர் ஒரு பரிசோதனையை சொல்கிறார். கிறிஸ்துவின் பரிசுத்த ஆவி சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் வழி நடத்துகிறது போல, அந்திக்கிறிஸ்துவின் ஆவியாகிய சாத்தானின் ஆவி சகல தப்பறைகளுக்குள் வழிநடத்துகிறது. எப்படியெனில், ஒரே விசை ஒப்புவிக்கப்பட்ட மகா பரிசுத்தமான விசுவாசத்தை விட்டு விலகச் செய்து, நாசமோசத்திற்குள் நடத்திச் செல்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் தன் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் மீட்டுக் கொண்ட கர்த்தரையே மறுத-க்கச் செய்து விடுகின்றது. (2 பேது 2:1) இந்த பரிசோதனை, மாமிசத்தில் வந்த மேசியாவை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறவன் விசுவாசி என்றும், அதை மறுத-க்கிறவன் அவிசுவாசி என்றும் தீர்க்கிறது. இந்த விலைக்கிரயமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஈடுப-யை ஏற்றுக் கொள்வது சரியான பரிட்சையாக இருந்து வந்தது. இப்போதும்

அவ்வாறே இருக்கின்றது. இந்த ஈடுப-க் கொள்கையை மறுக்கின்ற எந்த போதகர்களும் அந்திக் கிறிஸ்துவின் போதகத்தை உடையவர்களே. இந்த ஈடுப-க் கொள்கையை அலட்சியப்படுத்துகிற கொள்கைகள், எத்தனையோ நன்மையான பலகோட்பாடுகள் அதில் இருந்தாலும் அது தேவனுடைய கொள்கை அல்ல என்பதால் அது ஆபத்தானது. இந்த ஈடுப-க் கொள்கையை அறிக்கையிடுகிற எந்தக் கோட்பாடும் அடிப்படையில் சரியானதும், தேவனால் உண்டானதும், சரியான பாதையில் வழிநடத்துகிறதுமாய் இருக்கிறது.

கர்த்தர் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களால் போதிக்கப்பட்ட அடிப்படை சத்தியத்தில், தொடக்கக் காலத்திலேயே கலப்படம் செய்யப்பட்டது என்பதை இரண்டு நிலைப்பாடுகளால் அறியலாம். அவ்விரண்டு கொள்கைகளும் மாம்சத்தில் வந்த இயேசுவை அறிக்கை பண்ணாதவை.

1. புறஜாதியாரின் தத்துவங்கள் ஞானம் என்று பொய்யாய் பேர் பெற்றிருக்கிற விபரீதக் கொள்கைகளை உடையது. (1 தீமோ. 6:20,21) அப்படிப்பட்டவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவையும் ஒரு பெரிய தீர்க்கதரிசி என்றும், ஒரு போதகரென்றும் தங்களுடைய தத்துவ ஞானிகளின் வரிசையில் இவரையும் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனாலும் அவர்கள் அவரை தேவகுமாரனல்ல என்றும், அவர்களுடைய தத்துவ ஞானிகளுக்கு மேலானவர் அல்ல என்றும் மறுத்தார்கள். அந்த புறஜாதியாரின் கூற்றுப்படி, அவர் யூதர்களின் மேசியா அல்ல; மேலும் யூதர்கள் தங்கள் தேசம்தான் உலகிலேயே தலைசிறந்ததென்றும், தேவனால் தயைபெற்ற தேசமென்றும் கூறுவது, தங்களுடைய பெருமையினாலும், போராசையினாலும், குருகிய மனப்பான்மையினாலும், கர்வத்தினாலும் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிற கட்டுக்கதை என்றார்கள். இப்படியாக அவர்கள், நமது கர்த்தர் மாம்சத்தில் வருவதற்கு முன்பாக இருந்தார் என்பதையும், மாம்சத்தில் அவர் வந்தார் என்பதையும், விழுந்துபோன மனுக்குலத்தின் ஒரு அங்கம் என்பதையும் மறுக்கின்றனர். ஆனாலும் அவர் மனிதர்களில் பிரகாசமான ஒரு உதாரணப் புருஷன் என்று ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

2. விரோதியாகிய சாத்தான், தன் மரபு வழக்கத்தின்படி ஆரம்பத்திலேயே ஒரு எல்லையிலே ஒரு தப்பறையைப் புகுத்திவிட்டு, அதற்கு நேர் எதிர் முனையில் இன்னொரு தப்பறையை உண்டாக்கி விட்டு, இதில் சரி எது, தவறு எது என்று வழக்காடும் முனைப்பிலே இருக்கும்போது, சத்தியம் எது என்ற அடிப்படையை மறந்து விடச் செய்வதே அவன் நோக்கம். எனவே சாத்தான், ஒன்றுக்கொன்று எதிரிடையான பொய்க் கொள்கையைப் புகுத்த, இயேசுகிறிஸ்து மனிதனல்ல, அவரே மெய்யான பிதாவாகிய தெய்வம் என்று கற்பித்தான்; ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு அவர் தன்னை மனிதராக போ-யான பாவனை செய்தார்; ஆனால் அதே நேரத்தில் அவருடைய தெய்வீக வல்லமையையும் கொண்டிருந்தார். தன்னுடைய தெய்வீக மகிமையை மறைத்து வைத்துக் கொண்டு, மாறுவேடத்தில் மனித சரீரமெடுத்து வந்தார். அவர் அழுவதாகவும், பசி, தாகத்தால் வாடுவதாகவும், சாவதாகவும் தோற்றமளிக்க சித்தங் கொண்டார். இந்தக் கொள்கை, மேசியா மனிதனாக வந்தார் என்ற உண்மையை மறுத-க்கின்றது. அதாவது, “வார்த்தை மாம்சமாயிற்று” (யோவா 1:14) என்ற சத்தியத்திற்கு எதிரானது.

சத்திய ஆவிக்கெதிரான இந்த இரண்டு பொய்யும் போ-யுமான கொள்கைகளில் ஒன்றை கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு, இன்று நம்மைச் சுற்றியிருக்கிற பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் இந்தப் பொய்மையில் சிக்கியிருப்பதைக் கண்டு மிகுந்த ஆச்சரியப்படுகிறோம். இதுவே அந்திக் கிறிஸ்துவின் ஆவி. அதில் மீதமுள்ள மற்றவர்களோ மிகுந்த மனக்குழப்பத்தில் இருக்கிறார்கள். திகில் கொண்டவர்களாய் அவர்கள் எந்தக் கருத்தையும் சரியாய் நிதானிக்க முடியாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் இந்த அடிப்படை சத்தியமான ஈடுப-க் கொள்கையில் பிடிப்போ, விசுவாசமோ இல்லாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள். “லோகோஸ்” என்கிற “வார்த்தை மாம்சமானது” என்ற அடிப்படைக் கொள்கையை விசுவாசியாத எவரும், ஈடு ப-யை (ஈட்டுக்கிரயம்) விசுவாசிக்கமாட்டார்கள். இப்படிப் பட்டவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவை அபூரணமான மனிதனென்றும், மனுக்குலத்தின் அங்கமாகிய ஒருவருடைய மாம்சீக குமாரன் என்றும் தான் விசுவாசிக்கின்றனர். இப்படியாக அப்போஸ்தலர்

சத்திய ஆவிக்கும், தப்பறையின் ஆவிக்கும் பரீட்சையாக சொல்லப்பட்டிருக்கிற இந்த வார்த்தை (லோகோஸ்), இன்றும் என்றும் உண்மையறிய உதவியாய் இருக்கின்றது. இந்த வார்த்தையின்படி, பரிசுத்தஆவியினால், தேவனால் நடத்தப்படுபவர்கள் யார்? தப்பறையின் ஆவியினால் நடத்தப்படுபவர்கள் யார்? என்பதை எளிதில் அடையாளம் கண்டு கொள்ளலாம்.

இந்த வசனங்கள் பொதுவான மொழிபெயர்ப்பில் மொழி பெயர்ப்புத் தவறால் நிகழ்ந்தது என்று கூறுவோரும் உண்டு. குறை கூறுபவர்கள் சரியான கிரேக்க இலக்கணத்தையும், மரபுகளையும் அறியாததினால் அவ்வாறு சொல்கிறார்கள். இங்கு மொழிபெயர்ப்பில் எந்தக் தவறுமில்லை. விமர்சனம் பண்ணுகிறவர்கள்தான் தவறாக விமர்சிக்கிறார்கள்.

1. இந்த இரு வசனங்களிலும், மாம்சத்தில் வந்தஇயேசுவை என்று இருப்பதை கிரேக்க இலக்கணத்தின்படி, “மாம்சத்தில் வரப்போகிற” என்றிருக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றனர்.

2. இப்படி மாற்றி “மாம்சத்தில் வரப்போகிற” என்று எழுதினால், கிறிஸ்து இரண்டாம் வருகையில் அவர் மாம்சத்தில் வருவார் என்று பொருளாகிவிடும். அப்போது அது அந்திக்கிறிஸ்துவின் கொள்கையை உறுதிப்படுத்துவதாய் அமையும்.

இதற்கு நாம் அளிக்கின்ற பதிலாவது:

1. கிரேக்க மொழியில் “எர்க்கோமாய்” (erchomai) என்ற அடிப்படைச் சொல்--ருந்து, “எலலுதோட்டர்” (eleluthota) என்ற சொல் உருவெடுத்தது. (1 யோவா. 4:2) “எர்க்கோமெனான்” (erchomenon என்ற (2 யோவா 7) கிரேக்கச் சொல்லுக்கு ‘வருகை’ என்ற பொருள் இருப்பது உண்மையே. ‘வருகை’ என்ற சொல், வாக்கிய அமைப்பைப் பொறுத்துத்தான் அது கடந்த காலத்தை குறிக்கிறதா அல்லது எதிர்காலத்தைச் குறிக்கிறதா என்று தீர்மானிக்க முடியும். உதாரணமாக, ஆண்டவருடைய முதலாம் வருகை என்பது அனைவரும் விசுவாசிக்கக்கூடிய ஒரு கொள்கை. இது இறந்த காலத்திற்குரியது. ஆனால் “இரண்டாம் வருகை”யை பெரும்பாலும் விசுவாசிக்கிறதில்லை. இந்த வாக்கியத்தில் ‘வருகை’ என்பது

எதிர்காலத்திற்குரியது. எனவே இந்த சொல், உபயோகிக்கக்கூடிய வாக்கிய அமைப்பைப் பொறுத்து தான் எந்தக்காலம் என்பது நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. “வரும்” என்று கேள்விப்பட்ட அந்திக் கிறிஸ்துவின் ஆவி இதுவே” என்ற வசனத்தில், “வரும்” என்ற சொல் எதிர்காலத்தைக் குறிப்பதாயிருந்தாலும், அது நிகழ்காலத்தையும், கடந்த காலத்தையும் குறிப்பதாய் உள்ளது.

2. இந்த வசனத்தில் சொல்லப்பட்ட கருத்து எதிர்காலத்தைச் சார்ந்தது என்று சிலர் சாதிக்கின்றனர். அவர்கள், நமது கர்த்தர் மாம்ச சரீரத்தி-ருந்து தெய்வீக சரீரத்திற்கு மாறவில்லை என்பது அவர்களின் எண்ணம். அதனால் அவர் சாதாரண மானிட நிலையில் மாம்ச சரீரத்தில் உள்ளவரென்றும் கருதுகின்றனர். அவர் பட்ட காயங்களை, தழும்புகளை, நித்திய நித்தியத்திற்கும் அவர் ஏற்றாக வேண்டுமென நினைக்கின்றனர். “தேவன் அவரை உன்னதத்திற்கு உயர்த்தினார்” என்பதையும், “இப்பொழுது கர்த்தர் அந்த ஆவியின் ரூபத்தி-ருக்கிறார்” என்பதையும், “இதுவரை நாம் அவரை மாம்சத்தின்படி அறிந்திருந்தாலும், இனிமேல் நாம் அவரை ஒருபோதும் மாம்சத்தின்படி அறியோம்” என்பது போன்ற பல ஆதார வேத வசனங்களை அவர்கள் புறக்கணித்துவிட்டனர் அல்லது அசட்டை செய்து விட்டனர். (பி-ப் 2:9; 2 கொரிந் 3:17; 5:16) இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்கள் தவறான கொள்கைக்கு ஆதரவாக, சம்பந்தமற்ற, காரண காரியத்திற்கு உட்படாத வேத வசனங்களை சொல்-க் கொண்டிருப்பது, அவர்களிடத்தில் காணப்படும் பெரிய வஞ்சனையாகும். பெரும்பான்மையான கிறிஸ்துவ மண்டலத்தில் உள்ளவர்கள் இந்தத் தவறான கருத்தையே நம்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பது உண்மையே. இவர்களில் யாருக்கும் மொழிப் பயிற்சியோ, மொழி பெயர்ப்பின் சிக்கல்களோ தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை.

இந்த வசனத்திற்கு ஆதாரமாக சில பண்டிதர்களுடைய விசேஷக் கருத்துக்களை இவ்விடத்தில் நினைவு கூர்வது பொருத்தமாய் இருக்கும் என்று நம்புகிறோம். கம்பர்லேண்ட் பிரிஸ்பிடேரியன் சபையைச் சார்ந்த வேய்னஸ்பர்க் கல்லூரியில் மொழியியல் துறையில் பேராசிரியராக இருக்கும் டாக்டர் J.R. ரைன்ஹார்ட் என்பவர் 1 யோவா. 4:2; 2 யோவா. 7 ஆகிய

வசனங்களை மேற்கோளாகக் கொண்டு கூறும் விளக்கத்தைக் காண்போம்.

“1. மேற்சொன்ன வசனங்கள், வில்சனின் எம்பாட்டிக் டயக்ளாட் என்கிற பிற்கால மொழிபெயர்ப்பின்படி, ஏற்கனவே இருந்த மொழிபெயர்ப்புகளைப் பற்றி கவனிக்காமல், ஒவ்வொரு கிரேக்கச் சொல்லுக்கும் தனித்தனியே பொருள் மேலே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. “எல்லுதோட்டர்” என்கிற கிரேக்கச் சொல் செயற்படு பொருள் வேற்றுமையாகவும், ஒருமையிலும் ஆண்பா-லும் எழுதப்பட்ட ஒருசொல். “எர்க்கோமாய்” என்கிற கிரேக்கச் சொல்லை முதலடியாகக் கொண்டு எழுந்த சொல்லே மேற்கண்ட சொல்லாகும். இந்த வினைச்சொல்லை அடிப்படையாகக் கொண்டு வருகிற பல்வேறு வினைச் சொற்களும், வினைத் தொகையாக மூன்று காலத்திற்கும் பொருந்தியதாக எழுதுவது மரபு. இதனுடன் “ஹோமோலிகாய்” என்ற கிரேக்கச் சொல் சேர்ந்து வரும்போது, அது இறந்த காலத்தை மட்டுமே காட்டும் என்பது கிரேக்க இலக்கண மரபாகும். (குட்வின் கிரேக்க இலக்கணம் + + 1588, 1288)

“இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் கீழ்க்காணும் மொழிபெயர்ப்பு சரியாக இருக்கும். “மாம்சத்தில் வந்த இயேசு கிறிஸ்துவை அறிக்கையிடுகிற எந்த ஆவியும் தேவனால் உண்டான ஆவி.”

“2. இரண்டாவது மேற்கோள் காட்டிய வசனத்தில் (2 யோவா 7) வருகிற சொல் “எர்க்கோ மெனான்” வினைச்சொல் “எர்க்கோமாய்” என்ற மூலச் சொல்-ன் நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் ஒருமை ஆண்பாலைக் குறிக்கிற கிரேக்க இலக்கண மரபாகும். “ஹோமோலேகவுன்ட்ஸ்” (homologounts) மூலம் ஈசெல்தோன் (eiselthon) என்பதுடன் இதன் சம்பந்தம், அந்த சந்தர்ப்பம், சூழ்நிலையில் இறந்த காலத்தை குறிப்பிடுவது சரியாக இருக்கிறது. (இபித். + 1289)

“ஆகவே, இரண்டாவது மேற்கோளாகச் சொல்லப்பட்ட வசனம் கீழ்க்கண்டபடி அமைப்பதே சரியானதாகும். “பல வஞ்சக ஆவிகள் இந்த உலகத்திலே வந்து போயினர். இயேசு கிறிஸ்து

மாம்சத்தில் வந்தார் என்பதை அறிக்கை பண்ணாதவர்கள் இவர்களே.”

இந்த விளக்கத்தையோ, மொழிபெயர்ப்பையோ எந்த கிரேக்க அறிஞரும் சரியல்ல என்று கூறமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட அறிஞர்கள் இயேசு கிறிஸ்து இரண்டாம் வருகையில் வரும்போது மாம்சத்தில்தான் வருவார் என்று கருதி தன்னுடைய கருத்தை நிலை நாட்ட விரும்புகிறவர்கள் கூட இம்மொழி பெயர்ப்பை சரியென்று ஏற்றுக் கொள்வர்.

இறுதியாக, இயேசு கிறிஸ்து தம் முதலாம் வருகையில், மாம்சத்தில் வந்தார் என்று விசுவாசிப்பதே, ஈடுப-யை விசுவாசிப்பதற்கு அடிப்படையாகும். அவர் மாம்சத்தில் வந்ததை மறுப்பவர்கள் ஈடுப-யையும் மறுத-க்கிறவர்களாவார்கள். (இப்படி இது சத்தியமாக இராவிடில் அவர் ஈடாகவோ, ப-யாகவோ இருக்க முடியாதே) எனவே இயேசு கிறிஸ்து உயிர்த்தெழும்வரை மனிதராக இருந்தது மட்டுமல்லாமல், இரண்டாம் வருகையிலும் மனிதராகத்தான் வருவார் என்பதை விசுவாசிப்பவர்கள், அவருடைய ஈடுப-யை விசுவாசியாதவர்கள் என்பதை திட்டமாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். நமது கர்த்தர் தன் மாம்ச சரீரத்தை தேவனுக்கு ஒப்புக் கொடுக்காதிருந்தால், அல்லது தன்னுடைய சரீரத்தை மூன்று நாளைக்கு மட்டும் விட்டுக் கொடுத்து மறுபடியும் அதே சரீரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டாரென்றால் விலைக்கு வாங்கிய ஒன்றை கொடுத்தவரிடத்திலேயே திருப்பிக் கேட்பது போலவும் இருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு மாறாக, கிரயத்துக்கு வாங்கியது என்பது உறுதியானதும், இறுதியானதுமாகும். நமது கர்த்தர் மனிதரானது ஆனது தான். அவர் திரும்ப மனித உடலைப் பெற்றுக் கொள்ளவே இல்லை. அவரை தேவன் உன்னதத்திற்கு உயர்த்தி, அவருக்கு எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தையும் சிங்காசனங்கள், கர்த்தத்துவங்கள் துரைத்தனங்கள், அதிகாரங்கள், தேவ தூதர்கள் ஆகியவர்களுக்கும் மேலான சபாவத்தைத் தந்தருளினார். பிதாவிற்கு அடுத்தபடியான ஸ்தானத்தில், வேறு எவருக்கும் கொடுக்கப்படாத இடம் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் இனி ஒருக்காலும் நம்மில் ஒருவரைப் போன்ற மனிதனாக இருக்கவே முடியாது. நாம்

விசுவாசமுள்ளவர்களாக இறுதிவரை நிலைத்திருந்தால், நாம் அவரை தரிசிக்கக் கூடியவர்களாய் மாற்றப்பட்டு, அவருக்கொப்பானவர்களாய் இருந்து அவரை தரிசிப்போம். - 1 யோவா 3:2

அழகுள்ள அனைத்தையும் கடந்த அழகு

மீட்பரின் மேன்மை தங்கிய மாட்சியமைகளெல்லாம்

அவருடைய நெற்றி சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கிறது;

கடர்விடும் மகிமையால் அவருடைய தலை கிரீடம் சூட்டப்பெற்றது,

கரைகாணாத கிருபை அவரது உதடுகளை ஊடுருவுகின்றது.

மனித குமாரர்களில் எவரோடும்

ஒப்பிட முடியாதவர்;

வானமண்டலங்களிலுள்ள அழகுடைய எல்லாவற்றையும் விட அழகானவர்.

மனுக்குலம் மாபெரும் துயரப் பள்ளத்தாக்கில்

மருண்டு வீழ்ந்ததைக் கண்டவுடனேயே,

அவர்களைக் காப்பாற்ற பறந்தோடி வந்தார்;

அவமானச் சிலுவையை நமக்காக அவர் சகித்தார்,

நமது துக்கதுயரங்களை தனதாக்கிக் கொண்டார்.

மாமேன்மையும் அருமையுள்ள திவ்ய வாக்குத் தத்தங்களால்,

நம்மை பாதுகாக்கிறார்;

நமது விசுவாசம் இம்மாமலையைச் சார்ந்து இருக்கும்வரை

அசைக்கமுடியாத பாதுகாப்பு அரணாகிறது.

ஓ! ஆழங்காண முடியாத ஐஸ்வரியமான,
அகல நீளம் அளவிட முடியாத தெய்வீக அன்பே!
நீசன் என்னை சொந்தமாக்கிய நேச மீட்பரே!
நீச உலகில் எனக்கு ஏதும் வேண்டாம்.

அ அ

அத்தியாயம் 12

ஒப்புரவாகுத-ன் பாடம் - மனிதன்

மனிதன் என்றால் என்ன? - பழமைவாதிகளின் கருத்து-
விஞ்ஞான பூர்வமான பதில்-வேதாகமப் பதில்-மனிதனின்
சரீரம்-மனிதனின் ஆவி-மனிதனின் ஆத்துமா-தவறான
மொழிபெயர்ப்பினால் குழப்பம்-ஆத்துமா பெருகுதல்-
மரணத்திற்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் இடைப்பட்ட
காலத்தில் ஆத்துமா செல்லுகிற இடமாகிய “ஹேதேஸ்,”
“சியோல்” என்றால் என்ன? ஆவிக்குரிய செய்திகளை
ஆழ்ந்து ஆராய்தல்.

“மனுஷனை நீர் நினைக்கிறதற்கும், மனுஷகுமாரனை நீர் விசாரிக்கிறதற்கும்
அவன் எம்மாத்திரம் என்கிறேன். நீர் அவனை தேவதூதரிலும் சற்று சிறியவனாக்கினீர்;
மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் அவனை முடிசூட்டினீர். உம்முடைய கரத்தின்
கிரியைகளின்மேல் நீர் அவனுக்கு ஆளுகை தந்து, சகலத்தையும் அவனுடைய
பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தினீர். ஆடுமாடுகளெல்லாவற்றையும் காட்டு
மிருகங்களையும், ஆகாயத்துப்பறவைகளையும், சமுத்திரத்து மச்சங்களையும்
கடல்களில் சஞ்சரிக்கிறவைகளையும் அவனுடைய பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தினீர்.”
- சங்.8:4-8

ஒரு மனிதன் என்பவன் எவ்வளவு பாக்கியமானவனாக
இருந்திருக்க வேண்டும்? ஏனெனில் இந்த வானத்தையும் பூமியையும்
படைத்த பரமபிதா அவனைத் தம்மோடு ஒப்புரவாக்க தனது சொந்த
குமாரனையே ஈடுப-யாகக் கொடுத்திருக்கிறார். பூமியில் தேவன்
சிருஷ்டித்த படைப்புகளெல்லாவற்றிலும், மனிதனே
உன்னதமானவன் என்பதை நாம் அறிந்தாக வேண்டும்.
அப்படியிருப்பினும், நம்முடைய நிதானம், நம்முடைய அறிவு,
ஞானம் அனைத்தும் ஒரு எல்லைக்குள் கட்டுப்படுத்தி, அந்த
வட்டத்திற்குள் வளைய வரும்படியாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய அவருடைய மகத்துவமுள்ள வேதத்தில்